Ὀρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἔκδοση Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
Ἔτος Β΄ Τεῦχος 7ο Φεβρουάριος - Μάϊος 2012

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ
ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Τρύφων Τσομπάνης
Λέκτωρ Θεολογικῆς
Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Ἀρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας
Ἐπικ. Καθηγητής Θεολογικῆς
Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Στυλιανός Κ. Οἰκονόμου
Φιλόλογος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Ἀναστάσιος Παρούτογλου
Πρωτ. Ἀλέξανδρος Φίλλιος
Διακ. Δημήτριος Κουκουλεκίδης
Διακ. Ἄνθιμος Γιάννης
Ἰωάννης Παναγιωτίδης
Δαυίδ Μάαρ

Διεύθυνσις Ἐπικοινωνίας
Ἱερά Μητρόπολις
Λαγκαδᾶ, Λητῆς & Ρεντίνης

27ης Ὀκτωβρίου 1, Τ.Κ.57200
Τηλ. 2394022234
Fax. 2394023864
www.imlagada.gr
e-mail: imlagada@gmail.com

Εἰκών ἐξωφύλλου:
Οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος
Διδάσκαλοι τῶν Σλάβων

Εἰκών ὀπισθοφύλλου:
Ἀναμνηστική Φωτογραφία μετά τόν
καθιαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου

Ἐκτύπωση: Γραφικές Τέχνες «Μέλισσα»
570 21 Ἀσπροβάλτα.
Τηλ.: 23970 23313, mail: melissa@melissaprint.com

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομαί Προαιρετικαί

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

•Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπί τῷ Ἁγίῳ Πάσχᾳ.....3-4

•Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου περί τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.....5-6

•Χαιρετισμός τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς Θεολογικῆς Ἁγιολογικῆς Ἡμερίδος πρός τιμήν τῆς Νεομάρτυρος Ἁγίας Κυράννης.....7-10

•Φιλοκαλικοί Πατέρες καί Ὀρθόδοξη Λατρεία.....11-12

•Οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος.....13-15

•Θεσσαλονίκης Ἐγκώμιον.
1912-2012. 100 Χρόνια Λευτεριᾶς.....16-17

•Ἡ Ἀνάστασις τῆς Χωρούδας.....18

•Εἶπαν γιά τήν Ἀρχαία Ἑλληνική.....19

•«Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννη Μακρυγιάννη πρός τούς Νέους»
«Ἡ Ἐπανάσταση δέν ἔγινε μονάχα τό '21».....20-21

•Ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας.....22-29

•Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.....30-47

Θεολογικό Συνέδριο
«Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς. Ἡ Θεολογική καί Φιλοσοφική Σημασία τοῦ Ἔργου του».....34-35

•Ἡ τιμία κάρα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου - Λαγυνῶν.....36-37

•Εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον διά τήν Τελετήν τοῦ Καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου.....40-41

•Θεμελίωσις Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης στά Λαγυνᾶ.....42-43

Μεγάλη Ἑβδομάς εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.....48-57

•Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων, διά τήν ἑορτήν τῆς πανηγύρεως τῆς εὑρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης.....58-63

•Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου – Καβαλλαρίου.....64-65

•Ἡ κάτω σιαγών τοῦ Ἁγίου καί Θαυματουργοῦ Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς.....66

•Κουρά Δοκίμου μοναχοῦ.....67

•Ἑόρτιοι Ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων.....68-73

•Γεγονότα-Εἰδήσεις.....74-78

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς κυρίους
Νικόλαον Μαγγίναν καί Νικόλαον Παπαχρίστου διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν
τοῦ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ ἀπό τόν καθαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο
(Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον γ΄ ἤχου).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐὰν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀφεώρα μόνον εἰς Αὐτόν, ἡ σημασία της δι᾽ ἡμᾶς θὰ ἦτο μηδαμινή. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη μόνος. Συνανέστησε μεθ' Ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Βροντοφωνεῖ σχετικῶς ὁ ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἱερὸς Χρυσόστομος: "Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο" ἀπαρχὴ δηλονότι τῆς ἀναστάσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων καὶ τῶν ἐφεξῆς κοιμηθησομένων, καὶ τῆς μεταβάσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Τὸ μήνυμα εἶναι χαροποιὸν δι' ὅλους, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ κατήργησε τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου. Οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτὸν προσδοκοῦν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο βαπτίζονται εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ, συνανίστανται μετ᾽ Αὐτοῦ, καὶ ζοῦν ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ κόσμος προσπαθεῖ νὰ συσσωρεύσῃ ὑλικὰ ἀγαθά, διότι στηρίζει ἐπ᾽ αὐτῶν τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς του. Ἐλπίζει ἀκρίτως ὅτι διὰ τοῦ πλούτου θὰ ἀποφύγῃ τὸν θάνατον. Καὶ ὁ πλανώμενος ἄνθρωπος διὰ νὰ συσσωρεύσῃ πλοῦτον, ἐπιμηκύνοντα δῆθεν τὴν ζωήν του, σκορπίζει τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς ἐπιβιώσεως, καὶ πολλάκις διακόπτει βιαίως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς των, ἐλπίζων ὅτι οὕτω θὰ διασώσῃ τὴν ἰδικήν του ζωήν.

Ἀλλά, ἀλλοίμονον! Ἡ πλάνη του εἶναι μεγάλη. Ἡ ζωὴ κερδίζεται μόνον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν καὶ διὰ τῆς εἰς Αὐτὸν ἐνσωματώσεως.

Ἡ ἐμπειρία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἑνωθέντες μετὰ τοῦ Χριστοῦ ζοῦν καὶ μετὰ θάνατον, συνυπάρχουν μετὰ τῶν ζώντων, συνδιαλέγονται μετ᾽ αὐτῶν, ἀκούουν αὐτοὺς καὶ πολλάκις ἱκανοποιοῦν θαυματουργικῶς τὰ αἰτήματά των.

Δὲν χρειάζεται πλέον ἡ ἀναζήτησις τοῦ μυθολογικοῦ "ἀθανάτου ὕδατος". Ἡ ἀθανασία ὑπάρχει ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ προσφέρεται δι' Αὐτοῦ πρὸς ὅλους.

Δὲν χρειάζεται νὰ ἐξολοθρεύωνται λαοὶ διὰ νὰ ἐπιβιώσουν ἄλλοι λαοί. Οὔτε χρειάζεται νὰ ἐξολοθρεύωνται ἀνυπεράσπιστοι ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις διὰ νὰ ζήσουν ἀνετώτερον ἄλλαι ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις. Εἰς ὅλους ὁ Χριστὸς προσφέρει τὴν ἐπίγειον καὶ τὴν ἐπουράνιον ζωήν. Ἀνέστη, καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν ἀκολουθοῦν Αὐτὸν εἰς τὸν δρόμον τῆς Ἀναστάσεως. Ἀντιθέτως, ὅσοι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως σκορπίζουν τὸν θάνατον, νομίζοντες ὅτι οὕτω θὰ παρατείνουν ἢ θὰ διευκολύνουν τὴν ἰδικήν των ζωήν, καταδικάζουν ἑαυτοὺς εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἀποτελεῖ μεγάλην πλάνην ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι θὰ προέλθῃ εὐημερία εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν. Ὁ Χριστὸς ἀνιστᾷ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀκυρώνει τὴν θανάτωσιν αὐτῶν. Ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ἐνίκησε τὸν θάνατον, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀπέχθειαν Αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ζωήν, καὶ ἐπαναχορηγεῖ αὐτήν, τυχὸν διακοπεῖσαν, διότι Ἐκεῖνος εἶναι "ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν". Διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ δὲν φοβούμεθα τὸν θάνατον. Ἡ δύναμις ἡμῶν δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ἄτρωτον τῆς ὑπάρξεώς μας ἀλλὰ εἰς τὸ ἀναστάσιμον αὐτῆς.

Χριστὸς ἀνέστη! Καὶ ἡμεῖς θὰ ἀναστηθῶμεν!

Ἂς ἀκολουθήσωμεν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸν Ἀναστάντα Χριστόν, εἰς πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ. Ἂς βοηθήσωμεν τοὺς στερουμένους τῶν μέσων τῆς ἐπιβιώσεως νὰ συντηρηθοῦν εἰς τὴν ζωήν. Ἂς διακηρύξωμεν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ὅτι δι᾽ αὐτῆς κατηργήθη ὁ θάνατος καὶ ὅτι συνεπῶς δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ μετάσχουν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, πιστεύοντες εἰς Αὐτόν καὶ ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη Του. Ἡ ἰδικὴ μας ἀνάστασις τότε μόνον εἶναι δυνατή, ὅταν προσφέρηται διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας. Τότε μόνον ἡ νικητήριος διακήρυξις “Χριστὸς Ἀνέστη” θὰ ἐνεργῇ σωστικῶς δι᾽ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Γένοιτο!

Ἅγιον Πάσχα 2012
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τοῦ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἐπί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

«Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου τήν καθαίρεσιν,
ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν»

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀνέτειλε καί πάλιν διά νά μεταφέρῃ πρός ὅλον τόν κόσμον τό μεγάλο μήνυμα πού συνδέεται μέ τήν ζωήν τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Καί αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό μήνυμα τῆς νεκρώσεως τοῦ θανάτου. Νεκρώνεται ὁ θάνατος, καταργεῖται ὁ θάνατος καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἔρχεται νά δώσῃ εἰς τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς τήν δυνατότητα νά ζήσωμεν τῆς ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, τήν ἀπαρχήν, δηλαδή νά ζήσωμεν τῆς νέας ζωῆς τό μήνυμα, καί ἡ νέα ζωή δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ζωήν τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀθανασίας. Καθώς, λοιπόν, ζοῦμεν εἰς μίαν ἐποχήν πού τά προβλήματα εἶναι πολλά, καθώς ζοῦμεν εἰς μίαν ἐποχήν κρίσεως καί κρίσεων, καθώς καθημερινῶς τά ἀνθρώπινα προβλήματα διογκώνονται καί μεγεθύνονται, ἔρχεται τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά μᾶς δείξῃ τόν ἄλλον δρόμον, τήν ἄλλην ζωήν, τήν ὀρθήν ἐπιλογήν.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ζῇ μακριά ἀπό τόν Θεόν καί παραδίδῃ τήν ζωήν του εἰς μίαν ἀναζήτησιν ὅλων ἐκείνων πού τοῦ ὑπόσχονται τήν εὐδαιμονίαν καί τήν πρόσκαιρον χαράν καί ἀναζητᾷ μέσα ἀπό τήν καθημερινότητα τήν διέξοδον ἀπό τά ἀδιέξοδα εἰς τά ὁποῖα ἔχει περιέλθει καί εἰς τά ὁποῖα τόν ἔχουν ὁδηγήσει αἱ ἄστοχοι καί λανθασμέναι ἐπιλογαί του, ἔρχεται τό μήνυμα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου νά τοῦ δώσῃ καί τήν ἐλπίδα καί τήν βεβαιότητα ὅτι ὑπάρχει ὁ τρόπος πού μπορεῖ νά δικαιώσῃ τήν προσδοκίαν του καί νά τοῦ ἐκπληρώσῃ αὐτό πού ἀποτελεῖ ἐπιθυμίαν καί ὁραματισμόν του.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἑορτή ἐκείνη πού δίδει ἀπό τήν μίαν πλευράν τήν δυνατότητα νά ἀναλογισθῶμεν ποῦ μας ἔχει ὁδηγήσει ὁ λανθασμένος τρόπος ζωῆς καί ἀπό τήν ἄλλην πλευράν τήν εὐκαιρίαν νά περάσωμεν ἀπό τόν θάνατον, τήν θλῖψιν καί τήν ὀδύνην εἰς τήν ζωήν, τήν ἀφθαρσίαν, τήν χαράν καί τήν ἐλευθερίαν.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν!

Ὁ θάνατος, πράγματι, ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερον κακόν εἰς τήν πορείαν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπό πολλούς ἔχει χαρακτηρισθεῖ ὡς ἀνίκητος. Ἡ παρουσία του εἰς τήν ζωήν μας σκορπᾶ τόν φόβον καί τήν ἀπόγνωσιν. Εἶναι τό μόνον βέβαιον γεγονός εἰς τήν ζωήν τοῦ ἀνθρώπου. Γεννᾶται μαζί μέ τήν ζωή μας καί μᾶς ἀκολουθεῖ, ἐνῶ κάθε στιγμή πού περνᾶ μᾶς φέρνει πιό κοντά εἰς τήν ὥραν αὐτήν τοῦ θανάτου. Αὐτόν τόν θάνατον, λοιπόν, ἔρχεται καί τόν καταργεῖ καί τόν νεκρώνει ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐκείνου

πού ἀπό ἀγάπη πρός ἐμᾶς σήκωσε τό βαρύτατον φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν μας ἐπάνω εἰς τόν Σταυρόν, διά νά νεκρώσῃ μέ τόν θάνατόν Του τόν θάνατον καί νά χαρίσῃ εἰς ὅλους ἐμᾶς ζωήν τήν αἰώνιον. Εἰς μίαν ἐποχήν δύσκολον, ὅπως αὐτή πού ζοῦμεν, τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι μήνυμα ἐλπίδος, χαρᾶς, αἰσιοδοξίας. Εἶναι τρόπος ζωῆς.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίδει τήν εὐκαιρίαν νά σκεφθῶμεν πώς ἔχομεν τήν δυνατότητα νά ὑπερβῶμεν τήν ζωήν τοῦ ἄγχους, τῆς ἀβεβαιότητος, τοῦ πόνου καί τῶν ἀδιεξόδων καί νά ζήσωμεν τήν ζωήν τῆς ἀναφαιρέτου χαρᾶς καί τῆς εἰρήνης πού χαρίζει ὁ Ἀναστάς Κύριος. Εἶναι γεγονός ὅτι ζοῦμεν εἰς μίαν ἐποχήν πού οἱ ἄνθρωποι, μέσῳ τοῦ ἀθέμιτου ἀνταγωνισμοῦ, πιστεύουν ὅτι μέ τήν ἐκμετάλλευσιν καί τήν καταπάτησιν τοῦ δικαίου τοῦ ἄλλου μποροῦν νά οἰκοδομήσουν τήν προσωπικήν των εὐημερίαν. Δέν ὑπάρχει, ὅμως, μεγαλυτέρα πλάνη, διότι, ὅ,τι καί νά κάνῃ κανείς εἰς αὐτήν τήν ζωήν, δέν μπορεῖ νά ξεφύγῃ ἀπό αὐτό πού ἀποτελεῖ τό ἀνίκητον δεδομένον τῆς φθορᾶς. Καί αὐτό εἶναι ὁ θάνατος.

Καί μπορεῖ, σήμερον, ἡ πατρίς μας νά διέρχεται τήν κρίσιν της, μπορεῖ ὅλοι ἐμεῖς νά ἀντιμετωπίζωμεν τάς συνεπείας μιᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως, ὅμως, ἀδελφοί μου, πρίν ἀπό τάς συνεπείας αὐτάς ὑπῆρξαν αἱ ἀφανεῖς συνέπειαι τῆς ἁμαρτίας εἰς τήν ζωήν μας. Συνέπειαι ἑνός λανθασμένου τρόπου ζωῆς, πού μᾶς ὡδήγησε εἰς τήν ἀναζήτησιν τῶν εὐκόλων λύσεων, ἀλλά καί εἰς τήν ὑπαρξιακήν ἡμῶν ταύτισιν μέ κάθε τί τό ὁποῖον ἐκφράζεται μέσῳ τῆς πολυτελοῦς ζωῆς καί τῆς παραβατικῆς συμπεριφορᾶς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔρχεται νά μᾶς χαρίσῃ τό ἀληθινόν δῶρον τῆς ζωῆς πού ἐκφράζεται μέσῳ τῆς ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, τήν ἀπαρχήν, τῆς ὁποίας σήμερον χαρμοσύνως ἑορτάζομεν. Μᾶς καλεῖ, λοιπόν, σήμερον ὁ Κύριος νά ζήσωμεν τήν ἑορτήν τῆς νεκρώσεως τοῦ θανάτου καί νά βιώσωμεν τήν ἀρχήν μιᾶς νέας ζωῆς, τήν ζωήν τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς εὐλογίας.

Εὔχομαι, εἰδικῶς τό Πάσχα αὐτοῦ τοῦ ἔτους, νά εἶναι διά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς Πάσχα Χριστοῦ, νά εἶναι διά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς ἡ νέκρωσις τοῦ θανάτου, νά εἶναι γιά ὅλους ἐμᾶς ἡ μεγάλη ἐμπειρία τῆς νέας, τῆς αἰωνίου ζωῆς πού ἔχει την ἀπαρχήν της εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ!

Διάπυρος πρός τόν δι΄ ἡμᾶς Ἀναστάντα Κύριον Εὐχέτης

ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης

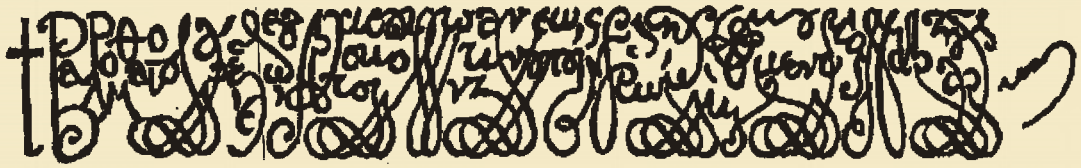

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ πάσης περιχαρείας πληροφορηθέντες περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος» διοργανουμένης Ἁγιολογικῆς καὶ Θεολογικῆς Ἡμερίδος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγλαοῦ βλαστοῦ τῆς Ἐπαρχίας ὑμῶν, τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης, ἀγαλλομένῳ ποδὶ σπεύδομεν νοερῶς νὰ συνευωχηθῶμεν εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην πανδαισίαν, ἅμα δὲ καὶ νὰ ἀπευθύνωμεν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνέδρους.

Ἀρχόμενοι τοῦ ἱεροῦ σταδίου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, χρῄζομεν ἐναυσμάτων, ἅτινα θὰ ὑπεκκαύσουν τὸν ζῆλον ἡμῶν εἰς τὰ προκείμενα ἀγωνίσματα. Καὶ ποίους βελτίονας ἀλείπτας θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, παρὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι «καλῶς ἀθλήσαντες ἐστεφανώθησαν» (πρβλ. Παρακλητική, Δευτέρα τοῦ βαρέος ἤχου, μαρτυρικὸν ἀποστίχων ἑσπερινοῦ); Σημειωτέον δὲ ὅτι, κατ᾽ εὐτυχῆ συγκυρίαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἁγίων, τῶν ὁποίων τὸν βίον ἡ Ἐκκλησία ὡς φιλόστοργος μήτηρ προβάλλει ἐνώπιον ἡμῶν ὡς πρότυπον καὶ παρακίνησιν εἰς τὴν ἀρετήν, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συμπίπτει ἡ μνήμη τῆς προσφιλοῦς ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν Ἁγίας Κυράννης, τῆς ὁποίας τὴν μετακομιδὴν τοῦ τιμίου σκήνους, εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῆς Ὄσσαν, ἄρτι ἀνευρεθέντος, ἠξιώθημεν πανηγυρικῶς νὰ τελέσωμεν κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον.

Ὡς δὲ κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ ἀκούσωμεν ἐπ᾽ ἐκκλησίας, «Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν... ἐν Ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασιν», οὕτω καὶ ἡ φιλόθεος καὶ φιλάγιος διάθεσις τοῦ πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ἐσπούδασε παλαιόθεν νὰ ἀποτίσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς εἰς τὸ καύχημα αὐτῆς, τὴν Ἁγίαν, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἕως θανάτου ἐμμονῆς της εἰς τὴν πατρῴαν πίστιν ἐδόξασε τοὺς οἰκείους αὐτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ Αὐτὸν τὸν Κύριον καὶ Θεόν καὶ ἀντεδοξάσθη ὑπ᾽ Αὐτοῦ, λαβοῦσα παρ᾽ Αὐτοῦ τὴν χάριν τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ἐξαιρέτως δὲ ὑπὲρ τῆς νοσσιᾶς τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς πατρίδος.

Ὅθεν, ἡ ἐντρύφησις εἰς τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριον τῆς Ἁγίας ἀποτελεῖ πρῶτον μὲν ὑποχρέωσιν ἡμῶν τῶν ἐπιγενομένων, εἶτα δὲ καὶ ἀφορμὴν ψυχικῆς ἀνατάσεως, ἐνισχύσεως καὶ αὐτοκριτικῆς, ὥστε ἀνανεωμένοι νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἐν ᾧ ἕκαστος ἐτάχθη ἀγῶνα. Κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Χρυσορρήμονος

Ἰωάννου: «Μαρτύρων θάνατος πιστῶν ἐστι παράκλησις, Ἐκκλησιῶν παρρησία, Χριστιανισμοῦ σύστασις, θανάτου κατάλυσις, ἀναστάσεως ἀπόδειξις, δαιμόνων γέλως, διαβόλου κατηγορία, φιλοσοφίας διδασκαλία, παραίνεσις τῆς ὑπεροψίας τῶν παρόντων πραγμάτων καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἐπιθυμίας ὁδός, παραμυθία τῶν κατεχόντων ἡμᾶς δεινῶν καὶ ὑπομονῆς πρόφασις, καρτερίας ἀφορμὴ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ρίζα καὶ πηγὴ καὶ μήτηρ» (Εἰς τὴν Ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Δροσίδα, P.G. 50, 685).

Ἡ δὲ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τόσον τῶν Μαρτυρολογίων, ὅσον καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῆς εἰκόνων, παρέχει τὴν δυνατότητα διὰ μίαν τεκμηριωμένην καὶ σφαιρικήν, κατὰ τὸ ἐγχωροῦν, προσέγγισιν τοῦ ἀντικειμένου, ἀνταξίαν τοῦ μεγαλείου τῆς σήμερον τιμωμένης Ἁγίας.

Διὸ καὶ πατρικῶς ἐπευλογοῦμεν τὴν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης ἀρχομένην ἤδη ἡμερίδα, εὐχόμενοι πᾶσι τοῖς παροῦσι πλούσιον τὸν πνευματικὸν ἐκ ταύτης ἀμητόν, καὶ μάλιστα ἐν ὄψει τῆς ἀσκητικῆς καὶ προπαρασκευαστικῆς διὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα περιόδου ἣν διανύομεν, συγχαίρομεν δὲ καὶ τοῖς πολυειδῶς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδηλώσεως ἐργασθεῖσιν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα, ὧν Κύριος, ταῖς πρεσβείαις τῆς καλλινίκου Μάρτυρος, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Αὐτοῦ μνησθείη.

βιβ' Φεβρουαρίου κζ'

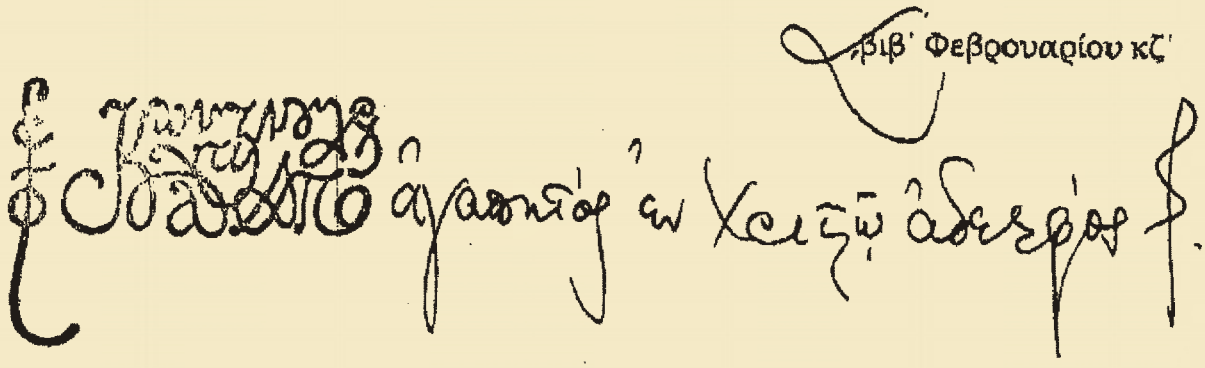

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
πρός τήν θεολογική - ἁγιολογική Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης,
μέ θέμα: «*Τά περί τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τά κείμενα τῶν Μαρτυρολογίων καί εἰς τήν ἀνιστόρησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς εἰκόνων*» (Ὄσσα, 28 Φεβρουαρίου 2012)

Πλήρεις εὐλαβοῦς εὐφροσύνης καί συγκινήσεως στρέφουμε τόν λόγο μας καί τήν καρδιά μας στήν ἁγιοτόκο γῆ τῆς Ὄσσας καί τήν ἐντόπια θεόσωστη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἁγιάστηκε μέ τήν μαρτυρική ἄθληση τῆς πάνσεμνης Νύμφης τοῦ Χριστοῦ, ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης, καί λαμπρύνεται μέ τήν χάρη τῶν ἱερῶν της λειψάνων. Ἡ φωτεινή της παρουσία σκορπᾶ ἁγιασμό, μυσταγωγεῖ, ἐμπνέει, γαληνεύει καί καθοδηγεῖ διαχρονικά τά βήματά μας. Φανερώνει στόν κόσμο τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ ὡς ἀρραγής δεσμός, ὁ ὁποῖος μᾶς συνενώνει ἀκέραια μέ τήν οὐράνια βασιλεία. Ἡ σημερινή λοιπόν ἡμέρα διατηρεῖ ἐξέχουσα σημασία, καθώς μᾶς δίνεται, σέ σκοτεινούς καί δεινούς καιρούς, ἡ ἀγαθή εὐκαιρία νά συνεορτάσουμε μαζί σας τιμώντας τήν ἐτήσια σεπτή μνήμη τῆς ἁγίας πολιούχου καί προστάτιδος τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ τόπου, ὅπου βλάστησε καί ἀναθάλλει ὡς θησαυρός ἀνεξάντλητος, «*τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἀμάραντος καρπός*».

Ἡ ἁγία Κυράννα, μέ τήν δύναμη τῆς ἀκλόνητης πίστης της καί τήν ἄκρατη ἀγάπη της πρός τόν Χριστό, ἀξιώθηκε νά κοινωνήσει τοῦ πάθους Του καί νά κοσμήσει μέ θεία δόξα τήν χορεία τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Ἡ πολύαθλος μάρτυς ὑπέμεινε μέ ἔνθεη καρτερία τά δεινά βασανιστήρια, ἀποθέτοντας τήν ζωή της στά χέρια τοῦ ἀγαπημένου της Νυμφίου. Ἐμπιστεύθηκε τόν ἑαυτό της ὁλοκληρωτικά στόν Χριστό, παραδόθηκε μέ πίστη στό θέλημά Του καί ἔπεσε στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ὁ μαρτυρικός της θάνατος, κατά θαυμαστή ἐκδήλωση τῆς μετοχῆς της στήν παραδείσεια χάρη, μετατράπηκε μέσα στό φῶς τῆς λαμπρότητας καί τῆς δόξας τῆς Ἐκκλησίας σέ γέφυρα ἀθανασίας καί ζωῆς.

Ἡ μεγαλύτερη τιμή πρός τούς μάρτυρες εἶναι ἡ μίμησή τους, κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο καί τόν ἅγιο Νικόδημο τόν Ἁγιορείτη. Ἡ φωτεινή μνήμη καί παρουσία τους στην ζωή μας συνιστᾶ θεμέλιο ἐλπίδας, ὑπόδειγμα καρτερικότητας καί ταπεινώσεως, πρότυπο θυσιαστικῆς ἀγάπης καί πηγή δυνάμεως, ὥστε νά μή λυγίζουμε στά ἀδιέξοδα τοῦ βίου καί τίς πολλές καί πολυώδυνες δοκιμασίες τῆς κρίσιμης περιόδου πού διερχόμαστε. Ὁ Θεός εἶναι κύριος τῆς ἱστορίας καί ἔχει τήν δύναμη νά ἀναδείξει τόν ἄνθρωπο συνδημιουργό της. Ἡ μαρτυρία της ἁγίας Κυράννης λειτουργεῖ λοιπόν ὡς προσωπική μας ἀναβάπτιση στά μέγιστα καί τά οὐσιώδη τῆς σχέσεώς μας πρός τόν Θεό. Γίνεται συνοδοιπόρος μας στόν δρόμο τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς. Μέ τόν μαρτυρικό της θησαυρό η χριστιανική ἐμπειρία πλουτίζεται, ἡ χάρη τῶν ἁγίων πληθύνεται καί τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας σκιρτᾶ.

Μέ τήν εὐλογητή εὐκαιρία τῆς σεπτῆς της μνήμης, ἀποδίδουμε τόν ἐγκάρδιο χαιρετισμό μας πρός τήν παροῦσα θεολογική καί ἁγιολογική Ἡμερίδα, τήν ὁποία συγκάλεσε μέ τήν φιλομάρτυρα μέριμνά του ὁ δόκιμος καί ἀγαπητός Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης. Τόν συγχαίρουμε ἐνθέρμως καί ἀδελφικῶς γιά τήν εὔσημη αὐτή ἐκδήλωση, πού πραγματοποιεῖται μέ τήν ἀξιέπαινη συμβολή τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος». Μέ τήν συνοδεία τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου μας, εὐχόμαστε ἄφθονη καρποφορία καί λαμπρή εὐόδωση τῆς ἐφετινῆς συνάντησης, πρός εὐδοκίμηση τῆς μελέτης τῶν μαρτυριολογικῶν κειμένων καί τῆς εἰκονογραφίας τῆς ἁγίας Κυράννης, ὥστε ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος τῆς μακαρίας μάρτυρος νά καρποφορεῖ ἀδιάλειπτα, νά σκέπει τίς ζωές μας, νά ἀναπτερώνει καί νά φωτίζει τίς ψυχές στήν σύγχρονή μας κρίσιμη ἱστορική καμπή.

† Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Φιλοκαλικοί Πατέρες καί Ὀρθόδοξη Λατρεία

Ἀρχιμ. Νικοδήμου Σκρέττα
Ἐπικ. Καθηγητοῦ Θεολογικῆς
Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Οἱ Φιλοκαλικοί πατέρες τοῦ 18ου αἰῶνος στό Ἅγιον Ὄρος ὑπῆρξαν μυσταγωγοί τοῦ Γένους καί τῆς λογικῆς λατρείας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Οἱ θεολογικές καί λειτουργικές τους θέσεις, γιά τά ζητήματα τῆς θείας εὐχαριστίας καί τῶν ἱερῶν μνημοσύνων, ἦταν ἀπόρροια τῆς λιπαρῆς καί βαθειᾶς σπουδῆς στήν πατερική παράδοση. Τίς ἐξέφραζαν δέ πάντοτε ἔχοντας γνήσιο ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί ἀνεπιφύλακτο σεβασμό στά λειτουργικά θέσμια τῆς Ὀρθοδοξίας. Κατά συνέπεια δέν πρέπει ἐπ' οὐδενί ἡ προμαχία τους ὑπέρ τῆς παραδόσεως νά θεωρηθεῖ ὡς ἰδιόγνωμη, ἐριστική καί στασιαστική ἐνέργεια κατά τῆς ἑκάστοτε ὑπευθύνου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἤ ὡς ἀνυπακοή πρός τούς ποιμένες καί πρός τήν Ἐκκλησία. Ὑπῆρξαν μέν αὐστηροί καί ἐνίοτε ὀξεῖς στήν ὑπεράσπιση τῆς παραδόσεως, ποτέ ὅμως μισάδελφοι καί ἀσεβεῖς πρός τούς συμμοναστές ἤ τούς ποιμένες καί διδασκάλους τῆς ἐποχῆς τους.

Ἡ εὐχαριστιακή διδασκαλία τῆς χορείας τῶν Κολλυβάδων πατέρων στοιχεῖ ἀπαρασαλεύτως στόν κανόνα τῆς πατερικῆς διδαχῆς καί τοῦ εὐχαριστιακοῦ λειτουργικοῦ βιώματος καί ἤθους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὑπέρ τῆς ἀξίας, ἐνσυνειδήτου, ἐμπροϋπόθετης, συχνῆς καί συνεχοῦς μεταλήψεως ἔνστασή τους, σέ καιρούς τυποποιήσεων, ἀδιαφορίας, ἀγνωσίας καί παραχαράξεων, ἀναδεικνύει τήν ἀλήθεια ὅτι ἡ ὑπέρ τῆς λειτουργικῆς τάξεως ἀγωνιστική τους πρωτοστασία δέν εἶχε κίνητρα ταπεινά φανατισμοῦ ἤ ἐγωϊσμοῦ, οὔτε ὑπαγορεύθηκε ἀπό ἰδιορρυθμίες διχαστικές τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητας. Σκοπός τους ἦταν ἡ ἀνάδειξη τῆς ἀληθείας. Προσέχουν, γνωρίζουν, ἀκοῦν καί συζητοῦν τίς θέσεις καί τά ἐπιχειρήματα τῆς ἐναντίας μερίδος. Ὁμολογοῦν μέ βεβαιότητα καί διαλέγονται μέ ἐπιστημοσύνη και ὀξυδέρκεια, αὐστηρά μέν, κριτικά καί φιλάδελφα, ποτέ ὅμως ἀδιάκριτα, μνησίκακα καί ἐριστικά. Προβάλλουν τήν ἀξία τῆς παραδόσεως, ὑπενθυμίζουν τήν ὀρθή καί ἀκριβή πράξη, μάχονται ὑπέρ τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων καί τῶν λειτουργικῶν θεσμῶν, στηλιτεύουν τίς παραχαράξεις τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους ἤ τίς ἀνατροπές τῆς ἀναστάσιμης τιμῆς τῆς δεσποτικῆς Κυριακῆς ὁποθενδήποτε προέρχονται, ποτέ ὅμως δέν ἐπιτρέπουν τό πνευματικό καί λειτουργικό τους κίνημα νά ἐκπέσει σέ φιλιέριδες προστριβές καί μάχες νομικές, οὔτε, ἀκόμη περισσότερο σέ σχισματικές ἰδιογνωμοσύνες ἀντατρεπτικές τῆς ἐκκλησιατικῆς ἑνότητας. Τήν πολύτιμη αὐτή ἑνότητα οἱ φιλοκαλικοί πατέρες τήν θεωροῦν τελειούμενη μέσα στό πλαίσιο τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως καί μέσα στόν ἁγιασμό καί τήν ἀληθή κοινωνία τῆς εὐχαριστίας.

Ἡ θεία εὐχαριστία, κατά τή θεολογική διδασκαλία τῶν Κολλυβάδων, πού στηρίζεται ἀπολύτως στήν εὐχαριστιολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι τό μεῖζον πάντων θεοποιό μυστήριο καί τό τελειωτικό δώρημα τῆς χριστιανικῆς μυήσεως. Ὅταν ἐπιτελεῖται ὀρθοδόξως, εἶναι ἡ μυστική καί ζωοδοτική τραπεζοφορία τοῦ δείπνου τῆς Βασιλείας, ἡ θεωτική κοινωνία τῶν ἁγιασμάτων, πού καθιστᾶ τούς πιστούς «συσσώμους» καί «ὁμαίμονες» μέ τόν Χριστό κατά ἀλήθειαν καί ὄχι κατά δόκησιν.

Στηριζόμενοι οἱ Κολλυβάδες στή διδασκαλία τῶν πατέρων, ἐπισημαίνουν τήν ὀρθόδοξη δογματική θέση ὅτι τό μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας εἶναι ἀνάμνηση ὅλης μέν τῆς σωτηριώδους θείας οἰκονομίας, ἰδιαίτερα ὅμως ἀνάμνηση τῆς ἐπί τοῦ σταυροῦ θυσίας, τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διά τῆς μεταλήψεως ἐσθίεται πλέον μετά τήν ἔνδοξη ἀνάστασή του διηνεκῶς ἀπό τούς πιστούς, ὡς πραγματική, ἄφθαρτη καί αἰωνίζουσα τροφή.

Ἡ γνώμη τῶν ἀντιπάλων τους ὅτι τό ζήτημα τῆς θείας εὐχαριστίας καί ἡ ἀνάγκη τῆς συνεχοῦς προσελεύσεως σέ αὐτή δέν εἶναι τόσο σοβαρό ζήτημα, ὥστε νά θεωρεῖται καί δόγμα πίστεως, εὑρίσκει τούς πατέρες τοῦ φιλοκαλικοῦ κινήματος ἀντιθέτους. Δόγμα καί ἦθος στήν Ὀρθοδοξία συμπορεύονται. Θεωρία καί πράξη συνυπάρχουν. Στήν τήρηση δέ τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν στηρίζεται ἡ καθαρότητα τοῦ βίου καί τῆς πολιτείας τῶν χριστιανῶν, ἀλλά καί ἡ ὀρθότητα καί τό ἀπλανές τῆς πίστεώς τους. Ἄρα ἡ εὐχαριστία δέον νά ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν, τῆς λατρείας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ὡς πρός τίς προϋποθέσεις μετοχῆς στήν εὐχαριστία, πρέπει νά ποῦμε ὅτι αὐτές χωρίζονται σέ γενικές καί εἰδικές. Ὁ κοινωνῶν, κατά τίς γενικές προϋποθέσεις, πρέπει νά εἶναι πιστό καί βαπτισμένο μέλος τῆς Ἐκκλησίας, νά ἔχει βέβαιη καί ἀκράδαντη πίστη ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι αὐτό τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Κυρίου, νά εἶναι ζῶν καί αὐτοσυνείδητος καί ὁπωσδήποτε ὄχι αἱρετικός, σχισματικός ἤ ἐπιτιμημένος μέ ἀκοινωνησία. Ἐπίσης ἡ ἄκρα προσοχή καί εὐλάβεια, ἡ πλήρης συναίσθηση τοῦ ὕψους τοῦ μυστηρίου, ἡ καταλλαγή καί ἡ συγχώρηση, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀγάπη, ἡ ἀμνησικακία καί ἡ εἰρήνη, ἡ ψυχοσωματική καθαρότητα, ἡ ἐξομολογητική προκάθαρση καί ἡ ἀπόρριψη τῆς αὐτοδικαιώσεως, ἡ περιφυλακή ἀπό τούς ἐμπαθεῖς λογισμούς, ἡ αὐτοεξέταση καί αὐτομεμψία, ἡ δοκιμή τῆς συνειδήσεως, ἡ ἀγαπητική ἐπιπόθηση τῆς εὐχαριστιακῆς ὑποδοχῆς τοῦ μεταλαμβανόμενου Κυρίου, ἡ συντριβή, ἡ ταπεινοφροσύνη καί ἡ κατάνυξη, ἡ σωματική καθαρό-

τητα ἀνδρῶν καί γυναικῶν, καθώς καί ἡ ἐγκράτεια τῶν συζύγων, ἀποτελοῦν σχεδόν τό σύνολο τῆς προευχαριστιακῆς ἑτοιμασίας, ἡ ὁποία δέν εἶναι εὐκαιριακή, στιγμιαία, τυπική καί περιορισμένη σέ περατά χρονικά ὅρια, ἀλλά διά βίου ἑτοιμότητα καί προσδόκηση μετοχῆς. Εἰδικότερη προϋπόθεση θεωρεῖται ἡ ἀπολύτως ἀναγκαία εὐχαριστιακή νηστεία, ἡ ὁποία συνίσταται στήν ἀπόλυτη ἀποχή τροφῆς καί πόσεως ἀπό τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τήν ὥρα τῆς κοινωνίας. Καμμία ἄλλη εὐχαριστιακή νηστεία, μονοήμερη, τριήμερη ἤ ἑβδομαδιαία, δέν ἀπαιτοῦν οἱ ἱεροί κανόνες. Ὅμως ἡ νηστεία, ὡς ἁγιοποιός καί παθοκτόνος ἀρετή, δέν παύει νά ἀποτελεῖ γιά τόν καθένα προσερχόμενο πιστό προσωπικό ἄθλημα ἐλευθερίας καί πρακτικό μέσο ψυχοσωματικῆς προετοιμασίας, ἡ ἔκταση καί ἡ αὐστηρότητα τῆς ὁποίας δέν ὁρίζονται, ἀλλά διακριτικά μερίζονται κατά τήν πνευματική κατάσταση τοῦ κάθε ἑνός ἀνθρώπου χωριστά ἀπό τόν πνευματικό του πατέρα.

Στά κείμενα τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως εἶναι περισσότερο ἀπό προφανές ὅτι οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά κοινωνοῦν συνεχῶς καί συχνά. Σκοπός τῆς ἐπιτελέσεως τῆς θείας λειτουργίας εἶναι ἡ προσέλευση καί ἡ μετοχή τῶν πιστῶν στά ἅγια μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό ἄλλωστε ὀνομάζεται εὐχαριστιακή σύναξη. Οἱ Κολλυβάδες γνωρίζουν ἐπαρκῶς τά κείμενα, γι' αὐτό δέν καινοτομοῦν ὑπεραμυνόμενοι τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως ἀλλά ἀναθερμαίνουν ὡς σοφοί παραδοσιακοί ἀνανεωτές τό εὐχαριστιακό ἦθος τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τό ἐβίωσαν οἱ αἰῶνες. Συχνή μετάληψη δέν σημαίνει ἀναγκαστικά καθημερινή. Ἀπό τήν ἄκρα καί αὐστηρή τοποθέτηση τοῦ νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου γιά τήν καθημερινή κοινωνία, μέχρι τήν ἀπαράδεκτη τυποποίηση τῆς δίς ἤ τρίς τοῦ ἔτους προσελεύσεως, ὁ μετριοπαθής ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης εὑρίσκει τή βασιλική ὁδό καί τή διακριτική μεσότητα στή δυνατότητα τῶν εὐλαβῶν καί ἀγωνιζομένων χριστιανῶν νά κοινωνοῦν τουλάχιστον κάθε Κυριακή στήν εὐχαριστιακή σύναξη καί σέ κάθε μεγάλη καί ἐξέχουσα ἑορτή τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διαστολή αὐτή τῶν τοποθετήσεων περί τοῦ «συνεχῶς» καί «συχνῶς» ἀποδεικνύει καί τήν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος τῶν Φιλοκαλικῶν, οἱ ὁποῖοι δέν δροῦσαν ὡς μία ὁμάδα κυβερνώμενη ἀπό προδιαγεγραμμένα ὑποχρεωτικά ἰδεολογήματα, ἀλλά ἦταν ἕνας θεόλεκτος σύλλογος καί μία ἁγία χορεία θεοφωτίστων καί διακριτικῶν διδασκάλων.

Ἡ ὑπέρ τῆς παραδόσεως ἔνσταση τῶν Κολλυβάδων πατέρων ἐκτείνεται, πέραν τοῦ ζητήματος τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως, καί στήν προβολή καί διατήρηση ἀλώβητου τοῦ δεσποτικοῦ, ὑπέρτιμου καί ἀναστάσιμου χαρακτήρα τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἡμέρα πρώτη καί ὀγδόη, πού θά ὑπερβεῖ τόν ἑβδομαδικό χρόνο, τόν νομικό Σαββατισμό καί τίς προφητικές ἐσχατολογικές ἀπαρχές, γιά νά ἀναχθεῖ στήν αἰώνια καινή ἡμέρα τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Τό πνεῦμα τῆς Κυριακῆς, ὡς ἀναστάσιμη ἑβδομαδική ἀνακύκληση τοῦ πασχαλίου ἑορτασμοῦ, διαχέεται στό σύνολο τῆς ὀρθοδόξου λατρείας καί διαποτίζει τή λειτουργική ζωή τῶν πιστῶν ἀποτελώντας τό Ἑβδομαδιαῖο Πάσχα τῆς Ἐκκλησίας, κατά τό ὁποῖο καταπαύουν οἱ χριστιανοί καί λατρεύουν τόν Κύριο.

Ἡ Ἁγιαννανίτικη λειτουργική ἐκτροπή τῆς ἐντελῶς ἀντιπαραδοσιακῆς μεταφορᾶς τῶν μνημοσύνων ἀπό τό καταπαύσιμο Σάββατο στήν ἀναστάσιμη Κυριακή ἦταν ἁπλῶς ἡ ἀφορμή, ὥστε οἱ φιλοκαλικοί πατέρες καί λειτουργικοί ἀναμορφωτές νά ἐκδιπλώσουν τή θαυμάσια ὀρθοδοξοπατερική διδασκαλία τους περί τῶν ἀναστασίμων προνομίων τῆς ἡμέρας πού εἶναι ἀφιερωμένη ἀποκλειστικῶς στόν ἀναστάντα Κύριο. Ἡ Κυριακή ὀνομάζεται καί εἶναι μείζων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὡς ἑβδομαδιαία πασχάλια μνήμη πού ἐγκαινίζεται χαρμόσυνα στίς ψυχές τῶν πιστῶν καί ἀνακυκλώνει, στό πλαίσιο τοῦ χαρισματικά βιούμενου λειτουργικοῦ χρόνου, τήν πασχαλινή ἡμέρα τῆς παγκοσμίου χαρᾶς. Ὁ ἀναστάσιμος, δοξολογικός, χαρμόσυνος, νικητικός καί δεποτικός-ἑορταστικός αὐτός χαρακτήρας τῆς Κυριακῆς ἀπαιτεῖ λειτουργικά νά εἶναι μή νηστευομένη, μή γονυκλιτουμένη, ἀλλά καί ἄπενθος καί ἀμνημόσυνος. Ἐξαιτίας λοιπόν τῆς ἀναστασίμου καί δεσποτικῆς της ὑπεροχῆς, ἔχει τό προνόμιο νά ἀποκλείει ἀπό τά χρονικά καί λειτουργικά της ὅρια τή νηστεία, ὡς πρόξενο πένθους καί κατηφείας, τή γονυκλισία, ὡς σύμβολο δουλικότητας, κατανύξεως καί μετανοίας, καί πρό πάντων τά νεκρικά καί πενθικά μνημόσυνα. Τήν ἀσχημοσύνη αὐτή, ὡς πρός τά πανάρχαια λειτουργικά θέσμια, τῆς κυριακάτικης νεκρολογίας δι' ὅλων τῶν προσφόρων πνευματικῶν μέσων καί δι' ὅλων τῶν δυνάμεών τους, μέχρι μαρτυρίων καί διωγμῶν, ὑπερίσπησαν οἱ Κολλυβάδες προμαχοῦντες τοῦ ἀκαινοτομήτου τῆς σεβασμίας ὀρθοδόξου παραδόσεως.

Ἡ σύνθεση εὐχαριστίας καί Κυριακῆς τεκμαίρεται ἀσφαλῶς ἀπό τήν ἄμεση σχέση τους. Ἡ ἀναστάσιμη Κυριακή εἶναι κατ' ἐξοχήν ἡμέρα κοινωνίας. Ἀλλά καί κάθε κυριακάτικη ἤ σέ ἄλλη ἡμέρα ἐπιτέλεση τελείας θείας λειτουργίας εἶναι πασχάλια ἀνάμνηση. Ὁ καιρός τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν εἶναι ἑόρτιος καί πασχάλιος. Ὁ χαρμόσυνος λοιπόν χαρακτήρας τῆς κυριακάτικης ἰδιαίτερα εὐχαριστιακῆς σύναξης, ἀλλά καί κάθε ἄλλης τελείας θείας λειτουργίας σέ ὁποιαδήποτε ἡμέρα τοῦ βίου τῶν χριστιανῶν, ὑπαγορεύει ἀβίαστα, καί τήν ὀρθία στάση προσευχῆς πού εἰκονίζει τή χαρά τῆς ἀναστάσεως, καί τήν παύση τῆς νηστείας πού ὑποδηλώνει τήν, διά τῆς παύσεως τοῦ πένθους τῆς μετανοίας, ἐλευθερία ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τή συμμετοχή πάντων, εἰ δυνατόν, τῶν μή κωλυομένων στή ζωοποίηση τῆς ψυχοτρόφου εὐχαριστιακῆς Τραπέζης τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἕλληνες Θεσσαλονικεῖς Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος

Πρωτ. Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά».

(Ρωμ. ι΄ 15, Ἡσ. νβ΄ 7).

Στίς 11 Μαΐου ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τίς δύο μεγάλες μορφές τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν Ἱεραποστόλων, φωτιστῶν τῶν Σλάβων, Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, οἱ ὁποῖοι μέ τή ζωή τους ἔγραψαν σελίδες ἀπό τίς ἐνδοξότερες τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Βυζαντίου. Μέ τόν ἁγνό τρόπο ἐνεργείας τους καί τόν ἔνθεο ζῆλό τους γιά τή διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ θεωροῦνται Ἀπόστολοι τῶν Σλάβων. Ἀπό τήν ἐξιστόριση τῆς ζωῆς τῶν δύο ἀδελφῶν φαίνεται καί τό χρέος τῶν Σλάβων πρός τόν Ὀρθόδοξο Ἑλληνισμό.

Ὁ Κύριλλος καί ὁ Μεθόδιος (Κωνσταντῖνος καί Μιχαήλ ἦταν ἀντίστοιχα τά κοσμικά τους ὀνόματα) ἦσαν ἀδελφοί Ἕλληνες καταγόμενοι ἀπό τή Θεσσαλονίκη. Ἔζησαν στήν πόλη αὐτή καί ἐκτός ἀπό τή μητρική τους γλῶσσα, τήν ἑλληνική, ἔμαθαν καί τήν σλαβική, τήν ὁποία μιλοῦσαν σλάβοι ἔποικοι, κατοικοῦντες στά περίχωρα τῆς πόλεως.

Νωρίς οἱ δύο ἀδελφοί ἐγκατέλειψαν τήν πατρίδα τους καί πῆγαν στήν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καί διέπρεψαν. Ὁ Κύριλλος ἐκπαιδεύθηκε μέ ἐπιμέλεια ὡς μαθητής τοῦ Φωτίου, τοῦ μετέπειτα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀνέλαβε σημαντικές ἐκκλησιαστικές ὑπηρεσίες καί διορίσθηκε καθηγητής τῆς φιλοσοφίας καί τῆς θεολογίας στήν περίφημη Σχολή τῆς Μαγναύρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στράφηκε ἐπίσης καί στό ἱεραποστολικό ἔργο καί ἀνέλαβε κατ' ἀρχάς ἱεραποστολή μεταξύ τῶν Μωαμεθανῶν καί κατόπιν στό κράτος τῶν Χαζάρων στήν Ἀζοφική Θάλασσα, στή Ν. Ρωσσία. Λίγο πρίν πεθάνει, ἔγινε μοναχός καί ὀνομάσθηκε Κύριλλος.

Ὁ ἀδελφός του Μεθόδιος εἶχε ἔξοχα διοικητικά χαρίσματα. Στήν ἀρχή ἀπασχολήθηκε ὡς ἀνώτερος διοικητικός ὑπάλληλος τῆς αὐτοκρατορίας σέ περιοχές κατοικούμενες ἀπό Σλάβους καί κατόπιν ἔγινε μοναχός καί ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πολυχρονίου στή Βιθυνία τοῦ Ὀλύμπου τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἐπειδή οἱ δύο ἀδελφοί εἶχαν τέτοια κατάρτιση, ἀξία καί εὐσέβεια, θεωρήθηκαν ἱκανοί ν' ἀναλάβουν τό ἀξιόλογο καί ἱστορικό τους ἔργο, τό ὁποῖο τούς κατέστησε περίφημους καί ὠφέλησε ὄχι μόνον τούς Δυτικούς καί Νότιους Σλάβους, ἀλλά καί ὁλόκληρο γενικά τόν σλαβικό κόσμο.

Στίς σημερινές Τσεχία καί Σλοβακία περίπου βρισκόταν ἡ Μοραβία μέ ἡγεμόνα τόν Ρατισλάβο (846-870), ὁ ὁποῖος ἵδρυσε ἐκεῖ ἀνεξάρτητο κράτος Δυτικῶν Σλάβων. Ὅλοι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ρατισλάβου δέν ἦσαν χριστιανοί, ὁ Χριστιανισμός ὅμως εἶχε διαδοθεῖ ἐκεῖ ἀπό τό Φραγκικό κράτος καί ἀπό τή Β. Ἰταλία. Ἡ Μοραβία γειτόνευε μέ τό Φραγκικό κράτος καί ὁ Ρατισλάβος, ἐπειδή ἤθελε νά διατηρήσει τήν ἀνεξαρτησία του, σκέφθηκε νά καταστήσει καί τήν ἐκκλησία του ἀνεξάρτητη ἀπό τήν Φραγκική, ἡ ὁποία ὑπήγετο στή Ρώμη. Ἐκ μέρους τοῦ Φραγκικοῦ κράτους ὑπῆρχε φόβος, γιατί ὁ βασιλιᾶς του Λουδοβῖκος ὁ Γερμανικός εἶχε συνάψει συμμαχία μέ τούς Βουλγάρους ἐναντίον τοῦ Ρατισλάβου.

Αὐτός, λοιπόν, ὅταν ἄρχισε ἔριδες μέ τούς Φράγκους ἡγεμόνες, ἐξεδίωξε ἀπό τήν ἐπικράτειά του τούς γερμανούς ἱερεῖς καί ἀπευθύνθηκε πρός τόν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Μιχαήλ Γ΄, μέ τήν παράκληση ὅπως ἀποστείλει ἱερεῖς καί διδασκάλους γιά τό λαό του, οἱ ὁποῖοι νά γνωρίζουν τή σλαβική γλῶσσα.

Ὁ αὐτοκράτορας, ἐπειδή γνώριζε τήν ἀξία τῶν δύο ἀδελφῶν, καθώς καί τό ὅτι αὐτοί μιλοῦσαν τη

σλαβική γλῶσσα, τούς ἐξέλεξε ὡς πλέον καταλλήλους καί τούς ἀπέστειλε στό Ρατισλάβο. Πράγματι, οἱ δύο ἀδελφοί ἔφθασαν στή Μοραβία τό 864, συνοδευόμενοι ἀπό κληρικούς, μοναχούς, ἐμπόρους καί τεχνίτες καί ἄρχισαν ἀμέσως τό ἔργο τους.

Κατ' ἀρχάς κυρίως προσπάθησαν νά ἐκπαιδεύσουν μαθητές, γιά νά τούς καταστήσουν ἱκανούς νά χειροτονηθοῦν ἱερεῖς καί μέ τόν τρόπο αὐτό ἡ Ἐκκλησία τῆς Μοραβίας ν' ἀποκτήσει ντόπιους σλάβους ἱερεῖς. Ἐδῶ ἄς τονισθεῖ τό σημαντικό τοῦτο σημεῖο, ἡ εὐρύτητα δηλαδή τῆς ἀντιλήψεως, ἡ ὁποία διέκρινε τούς δύο ἀδελφούς καθώς καί τήν αὐτοκρατορική πολιτική τοῦ Βυζαντίου.

Ἀλλά δέν ἦταν μόνο τοῦτο τό καθῆκον, τό ὁποῖο ἔθεσαν ἐνώπιόν τους οἱ δύο ἀδελφοί, ὅταν ἦλθαν στή Μοραβία. Ὁ Κύριλλος ἄρχισε ἀμέσως τή μετάφραση στή σλαβωνική γλῶσσα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς λειτουργίας, μέρος τῶν ὁποίων καί τελείωσε τότε. Τό ἔργο αὐτό παρουσίασε ἀπό τή ἀρχή του ἕνα σημαντικότατο πρόβλημα, τήν ἔλλειψη δηλαδή γραμμάτων στή γλῶσσα αὐτή. Τοῦτο δέν ἀπογοήτευσε τόν Κύριλλο, ὁ ὁποῖος προχώρησε μέ θάρρος καί δημιούργησε ὁ ἴδιος ἀλφάβητο, τό γλαγολιτικό (γλαγόλ = λόγος), τό ἀρχαιότερο σλαβικό ἀλφάβητο, τό ὁποῖο βρίσκεται σέ μνημεῖα τοῦ 10ου αἰώνα καί παλαιότερα ἀκόμη μετά τά μέσα τοῦ 9ου αἰώνα. Τά περισσότερα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἔλαβε ἀπό τήν Ἑλληνική. Μαζί μέ τίς μεταφράσεις εἰσήχθησαν στήν Ἐκκλησία τῆς Μοραβίας καί ἑλληνικά ἔθιμα, καθώς καί τό σύμβολο τῆς πίστεως χωρίς τήν προσθήκη τοῦ filiogue, δηλαδή «καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ», φράση τήν ὁποία εἰσήγαγε ἡ παπική ἐκκλησία.

Πλήν τῆς δραστηριότητος, τήν ὁποία ἔδειξαν, ἡ φήμη τῶν δύο ἀδελφῶν θεμελιώθηκε σταθερότερα στό λαό τῆς Μοραβίας καί ἀπό τό γεγονός, ὅτι ἔφεραν μαζί τους τό λείψανο τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἐπισκόπου Ρώμης, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μέ ἀρχαία παράδοση εἶχε ἐξορισθεῖ κατά τήν ἐποχή τῶν διωγμῶν στήν Κριμαία, ὅπου καί πέθανε.

Ἄν καί βρισκόμαστε στήν ἐποχή τῆς διαμάχης μεταξύ δύο τμημάτων, τοῦ Ἀνατολικοῦ καί τοῦ Δυτικοῦ, ὁ χωρισμός δέν εἶχε γίνει ἀκόμη συνειδητός καί οἱ δύο ἀδελφοί, ἀφοῦ ἐργάσθηκαν ἐπί τρία καί μισό ἔτη στή Μοραβία, ἀποφάσισαν νά μεταβοῦν στή Ρώμη, γιά νά τακτοποιήσουν ὁρισμένα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, ἄν καί εἶχαν σταλεῖ ἀπό τό Βυζάντιο. Ἤθελαν ἀκόμη νά ἐξασφαλίσουν τήν Ἐκκλησία τῆς Μοραβίας ἀπό τίς ἀξιώσεις τῆς φραγκογερμανικῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶχε κηρύξει τό Χριστιανισμό καί εἶχε ἐκεῖ καί ἱερεῖς, τούς ὁποίους ἐξεδίωξε ὁ Ρατισλάβος.

Πράγματι, διά μέσου τῆς Παννονίας - τῆς σημερινῆς Οὐγγαρίας – μετέβησαν στή Ρώμη, ὅπου ὁ πάπας Ἀδριανός Β΄ τούς ὑποδέχθηκε ἐπίσημα καί φιλόφρονα. Συμφώνησε πρός τόν τρόπο τῆς ἱεραποστολικῆς δράσης τους, ζήτησε μόνο τό Εὐαγγέλιο καί ὁ Ἀπόστολος κατά τή λειτουργία νά λέγονται στή λατινική καί κατόπιν στήν σλαβική γλῶσσα.

Δυστυχῶς ὁ Κωνσταντῖνος, ἀφοῦ ἔγινε μοναχός, πέθανε στή Ρώμη στίς 14 Φεβρουαρίου 869 καί κηδεύθηκε μέ ἐπισημότητα στό ναό τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Ὁ Μεθόδιος χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος καί προήχθη σέ Ἀρχιεπίσκοπο, διορισθείς καί παπικός ἀπεσταλμένος γιά τήν Παννονία καί Μοραβία, πράγμα τό ὁποῖο σήμαινε ὅτι ἀναλάμβανε τόν ἐκχριστιανισμό καί τήν ἐκκλησιαστική διοργάνωση τῶν δυτικῶν Σλάβων.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὁ Μεθόδιος, ἀφοῦ ἀνυψώθηκε καί ἀνέλαβε ὑψηλά καθήκοντα, ξεκίνησε γιά τή θέση του, ἀλλά ἀναγκάσθηκε νά διακόψει τό ταξίδι του καί νά σταματήσει στήν περιοχή τοῦ Σάλτσμπουργκ, γιατί στό μεταξύ εἶχε ἀρχίσει πόλεμος μεταξύ Μοραβῶν καί Γερμανῶν ἡγεμόνων καί θά ἦταν ἐπικίνδυνο γι' αὐτόν νά περάσει διά μέσου τῶν ἐμπόλεμων περιοχῶν. Ἡ περιοχή, ὅπου σταμάτησε καί ἄρχισε τή δράση του, ἀνῆκε στόν ἡγεμόνα τῆς Παννονίας Κότσελ καί σ' αὐτήν εἶχε δράσει προηγουμένως προσηλυτιστικῶς ἡ ἀρχιεπισκοπή τοῦ Σάλτσμπουργκ τῆς Βαυαρίας, στήν ὁποία ἀνῆκε καί ἐκκλησιαστικῶς.

Ἡ δραστηριότητα τοῦ Μεθοδίου ἐκεῖ προκάλεσε τήν ἰσχυρή ἀντίδραση τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Σάλτσμπουργκ καί ὑπῆρξε ἡ ἀρχή μιᾶς ὁλοκλήρου σειρᾶς ἐρίδων, οἱ ὁποῖες κατέληξαν στήν καθαίρεση καί καταδίκη τοῦ Μεθοδίου ὑπό συνόδου στή Βαυαρία (870) καί τόν ὁδήγησαν τέλος στή φυλακή, ὅπου παρέμεινε ἐπί δύο καί μισό ἔτη. Ὅταν ὁ πάπας Ἰωάννης Η΄ ἔμαθε αὐτά, ἐπενέβη συμβιβαστικά καί ὁ Μεθόδιος ἀπολύθηκε καί ἀποκαταστάθηκε στό ἀξίωμά του, ὑπό τόν ὅρο ὅμως νά χρησιμοποιεῖ τή λατινική καί ὄχι τή σλαβική γλῶσσα στή λειτουργία.

Μετά τήν ἀπόλυσή του, ἦρθε καί ἐγκαταστάθηκε στή Μοραβία, ὅπου ἐπίστευε ὅτι εἶναι ἀσφαλής, ἐπειδή δέ ἔβλεπε ὅτι εἶχε τό δίκιο μέ τό μέρος του καί ὁ ὅρος τοῦ ἐπεβλήθηκε βίαια, δέν τόν τήρησε καί ἐξακολούθησε χρησιμοποιώντας στή λατρεία τή σλαβική. Ἡγεμόνας τώρα ἦταν ὁ Σβιατοπόλκος, ὁ ὁποῖος κατήγγειλε τό Μεθόδιο στή Ρώμη, κατηγορώντας τον γιά τήν ἀνυπακοή του. Γιά νά προλάβει νέες περιπλοκές, ἀναγκάσθηκε νά ταξιδέψει πάλι στή Ρώμη, ὅπου κατόρθωσε νά πείσει τόν πάπα Ἰωάννη Η΄ ὑπέρ τῶν ἀπόψεών του, ἐπιτράπηκε ὅμως στούς ἐπιθυμοῦντες νά χρησιμοποιοῦν τή λατινική στή λατρεία. Τήν ἐποχή αὐτή συμπλήρωσε καί τή μετάφραση τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Μετά τό θάνατο τοῦ Μεθοδίου (885), οἱ Γερμανοί ἡγεμόνες καί οἱ ἐκκλησιαστικοί ἡγέτες κατόρθωσαν νά κερδίσουν ὑπέρ τῶν ἀπόψεών τους τόν πάπα Στέφανο ΣΤ΄καί ματαίωσαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο τό ἀρχικό σχέδιο τοῦ Ἀδριανοῦ Β΄ καί τή

συμβιβαστική λύση τοῦ Ἰωάννου Η΄ καί ἔτσι ἡ σλαβική καταργήθηκε ἀπό τή λατρεία καί ἐπιβλήθηκε ἡ λατινική. Ἐπίσης τά ἑλληνικά ἔθιμα καταργήθηκαν καί τό filioque ἐπανῆλθε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως.

Καί στή Βοημία, ὅπου εἶχε ἐξαπλωθεῖ τό ἔργο τῶν δύο ἀδελφῶν διά τῶν μαθητῶν τους, δέν κατέστη δυνατόν νά διατηρηθεῖ. Ἡ σλαβική ἱεραρχία διαλύθηκε ἀπό τίς ἐπιδρομές τῶν Οὔγγρων, οἱ ὁποῖοι ὑπέταξαν καί τήν μέχρι τότε ἀνεξάρτητη Μοραβία.

Ἡ κύρια αἰτία ὅλων τῶν ἐρίδων καί τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔργου τῶν δύο ἀδελφῶν ἦταν ἡ ἀντίσταση τοῦ γερμανικοῦ κλήρου κατά τῆς εἰσαγωγῆς τῆς λειτουργίας στή σλαβική γλῶσσα καί τῆς δημιουργίας ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας μέ σλαβικό κλῆρο καί σλαβική γλῶσσα στή λατρεία.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπο στό κύριο ἔργο τῆς ζωῆς τῶν δύο ἀδελφῶν δημιουργήθηκε πρόβλημα ἐξαιτίας τῆς ἀντιζηλίας καί τῶν διωγμῶν τῶν γερμανῶν κληρικῶν καί εἰς τό ἑξῆς τά δυτικοσλαβικά φύλα παρέμειναν ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ γερμανικοῦ κλήρου, χρησιμοποιώντας στή λατρεία τή λατινική γλῶσσα.

Παρ' ὅλες τίς δυσκολίες στή Μοραβία, τό ἔργο τοῦ Κυρίλλου καί τοῦ Μεθοδίου δέν ἐξαφανίσθηκε, ἀλλά βρῆκε νέο καί ἀπροσδόκητο πεδίο ἐξαπλώσεως διά τῶν μαθητῶν τοῦ Μεθοδίου, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ καταδιώχθηκαν ἀπό τή Μοραβία, μετέβησαν στίς περιοχές τῶν νοτίων Σλάβων παρά τόν Δούναβη καί στή Βουλγαρία καί ἐξακολούθησαν τό ἔργο τους. Τότε βασίλευε στή Βουλγαρία ὁ Συμεών (889-927), ὁ ὁποῖος ἦταν γνώστης τῆς ἑλληνικῆς, ἐπειδή εἶχε διατελέσει ὅμηρος στήν Κωνσταντινούπολη. Προσπαθώντας νά ἐκπολιτίσει τούς Βουλγάρους, ἀνέλαβε φιλολογικό ἔργο, μεταφράζοντας καί ὁ ἴδιος καί διά συνεργατῶν του ἑλληνικά ἐκκλησιαστικά κείμενα. Οἱ νεοελθόντες, ἐπειδή εἶχαν τήν πεῖρα ἀπό τό Μεθόδιο, ἀναδείχθηκαν πολύτιμοι βοηθοί στό ἔργο τοῦ Συμεών. Ἄρχισαν, λοιπόν, νά μεταφράζουν ἑλληνικά ἐκκλησιαστικά βιβλία καί χρησιμοποίησαν νέο εἶδος γραφῆς ἀντί τῆς γλαγολιτικῆς, τήν Κυρίλλεια, ἡ ὁποία πάλι βασίσθηκε στήν ἑλληνική, διότι χρησιμοποίησαν τά κεφαλαῖα γράμματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας.

Παρ' ὅλο ὅτι στή Μοραβία, ἀρχικό πεδίο δράσεως τῶν δύο ἀδελφῶν, τό ἔργο τους πολεμήθηκε γιά λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς τους, γιατί προσέκρουε στήν ἀντίδραση καί τήν ἀντιζηλία τοῦ γερμανικοῦ κλήρου καί ἀπορρίφθηκε ἀπό τήν παπική Ρώμη, ὅμως τό φιλολογικό τους ἔργο προσέλαβε τεράστια σημασία γιά τήν ἱεραποστολή, τόν ἐκχριστιανισμό καί ἐκπολιτισμό τῶν Σλάβων. Οἱ δύο Ἕλληνες ἀδελφοί εἶναι οἱ δημιουργοί τῆς ἀρχαίας σλαβωνικῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσας. Διά τῆς μεταφράσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί λειτουργικῶν βιβλίων ἔθεσαν τίς βάσεις τῆς σλαβικῆς γλώσσας καί τήν κατέστησαν ἱκανή ν' ἀποδίδει ὑψηλότερα νοήματα. Διά τῆς φιλολογικῆς τους δημιουργίας ἔθεσαν τά θεμέλια πρός ἐξέλιξη τῆς σλαβικῆς ἐκκλησιστικῆς φιλολογίας. Σημαντικότατο ἐπίσης εἶναι τό ὅτι οἱ δύο ἀδελφοί ἐφεῦραν τό γλαγολιτικό σύστημα γραφῆς καί οἱ μαθητές τους τό Κυρίλλειο, ἔτσι κατ' αὐτόν τόν τρόπο δημιούργησαν τήν γραφόμενη σλαβική γλῶσσα.

Γιά τίς ὑπηρεσίες τους αὐτές οἱ δύο ἀδελφοί ὄχι μόνον τιμῶνται ὡς ἅγιοι ἀπό τούς Σλάβους, ἀλλά θεωροῦνται καί ὡς ἐθνικοί τους ἥρωες.

Ἡ πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ στά σλαβικά ἔθνη ὑπῆρξε ραγδαία καί μεγαλειώδης. Τά ὅσα ἀναφέρει ἡ ἱστορία σχετικά μέ τόν ἐκχριστιανισμό αὐτῶν τῶν λαῶν, ἀπ' ὅτι φαίνεται, τό ὀφείλει σ' ἕναν συνεκτικό δεσμό καί πίσω ἀπό αὐτό διαφαίνεται μία δύναμη, ἡ ὁποία θέτει σέ κίνηση καλοσχεδιασμένο πρόγραμμα. Ἡ δύναμη εἶναι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τό ὁποῖο προγραμμάτισε ὅλο τό ἔργο. Ἐκτελεστές αὐτοῦ τοῦ προγράμματος ὑπῆρξαν τά δύο ἀδέλφια ἀπό τή Θεσσαλονίκη, ὁ Κύριλλος καί ὁ Μεθόδιος, οἱ ὁποῖοι ἐργάστηκαν ἀκούραστα μεταξύ ὅλων τῶν σλαβικῶν λαῶν, Ρώσων, Μοραβῶν, Σλοβένων, Κροατῶν, Σέρβων, Σλοβάκων, Τσέχων, Πολωνῶν καί Βουλγάρων.

Τό ἔργο τους ἦταν βασικά θρησκευτικό. Μέσα ἀπό τίς ἐνέργειες τίς δικές τους καί τῶν μαθητῶν τους ὅλοι οἱ σλαβικοί λαοί εἰσῆλθαν στή χορεία τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν. Ἀλλά μαζί μέ τά ἰδεώδη τῆς πίστεως οἱ δύο Ἀπόστολοι δίδαξαν στούς Σλάβους τήν ἀγάπη καί τήν εὐγένεια καί τούς ἐμφύτευσαν τό πνεῦμα τῆς θυσίας. Τούς χάρισαν τούς πρώτους γραπτούς νόμους, μέ τούς ὁποίους ὀργάνωσαν καθεστώς εὐνομίας καί εὐταξίας. Τούς πρόσφεραν γλώσσα γραπτή καί ἕτοιμη νά χρησιμοποιηθεῖ στή θεολογία, τή λογοτεχνία, τήν ἐπιστήμη καί τήν παιδεία. Ἡ γλῶσσα αὐτή ἀποτέλεσε κρίκο, πού συνέδεσε ὅλον τόν σλαβικό κόσμο. Γι' αὐτό τά σλαβικά ἔθνη αἰσθάνονται αἰώνιο χρέος στούς δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφούς, ἐνῶ ἡ Θεσσαλονίκη μαζί μέ ὁλόκληρο τόν Ἑλληνισμό αἰσθάνεται δίκαια καύχηση γι' αὐτούς.

Ὅταν τό 1985 συνεκλήθη στή Θεσσαλονίκη Θεολογικό Συνέδριο πρός τιμήν τους στά 1.100 χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου σ' ἕνα σημεῖο τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Παντελεήμων Β΄, πού τόσο πολύ ἀγάπησε τούς Ἁγίους καί κοπίασε γι' αὐτούς, ἀνέφερε: «Οὗτοι ἔθεσαν τάς βάσεις τοῦ πολιτισμοῦ τῶν σλαβικῶν λαῶν, ὁ χαρακτήρ τοῦ ὁποίου τυγχάνει ἑλληνοχριστιανικός, ἀναδειχθέντες οὕτως οἱ μέγιστοι εὐεργέται τοῦ χριστιανικοῦ καί τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Τό μεγαλειῶδες ἔργον των εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς μεγαλοφυΐας των ... κατέχουν ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν διδασκάλων τῆς Τρισηλίου θεότητος...».

Θεσσαλονίκης Ἐγκώμιον. 1912-2012. 100 Χρόνια Λευτεριᾶς

Τρύφωνος Τσομπάνη
Λέκτορος Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Θέλοντας νά μελετήσει κανείς τήν ἱστορία αὐτῆς τῆς πόλης, τῆς Θεσσαλονίκης, αἰσθάνεται τό δέος πού νιώθει ὁ κάθε ἄνθρωπος ἀπέναντι στήν ἱστορία ὅλου του κόσμου, ὅπου τα πάντα εἶναι τόσο μεγάλα καί θαυμαστά πού τόν ξεπερνοῦν. Ἡ ἀναμέτρηση μέ τήν ἱστορία φαντάζει ἀδιανόητη, κι ὅμως αὐτή ἡ πόλη συμπυκνώνει τήν ἱστορία ὅλου του κόσμου, πολλοί θά τήν ἤθελαν γιά πατρίδα τους, πολλοί τήν πόθησαν γιά πατρίδα, πολλοί τήν ἔζησαν ὡς πατρίδα καί μάνα καί γενέθλια πόλη, πολλοί τήν ἀγάπησαν καί τήν σεβάστηκαν καί οἱ ἐχθροί της ἀκόμη δέν τήν ἐγκατέλειψαν στή στάχτη τοῦ πολέμου, ἀλλά τήν παρέδωσαν στούς κατοίκους της, ὡς πολύτιμη κληρονομιά, γιά νά διαφυλάξει ὅπως αὐτή γνωρίζει, τίς μνῆμες ὅσων τήν ἀγάπησαν, ἀκόμα καί ὡς κατακτητές.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ πόλη θρύλος, ὅπου ἡ Ρωμοσύνη βάθυνε τίς ρίζες τῆς, πλάτυνε τούς ὁρίζοντές της καί χάραξε σέ μετῶπες τ' ὄνομά της.

Ἡ συμβασιλεύουσα καί συνοδοιπόρος τοῦ Φαναρίου, ὅπου «ἡ κάθε πέτρα της ψωμί, μέ τό σταυρό στή μέση», ὅπου εἶναι «ταμιευμένη ἡ ἀνθοφορία τοῦ γένους» καί ἐμφωλεύει σέ χώρους ἱερῆς κατάνυξης ἤ ἐκφέρεται σέ θησαυρίσματα τέχνης.

Αὐτή ἡ πόλις πού ἀνασαίνει μέ τά μνημεῖα της καί λαμπρύνεται «ἀπό τά φλέγοντα χρώματα τῶν νωπογραφιῶν της καί τῶν ψηφιδωτῶν τίς ἰαχές».

Εἶναι ἡ πόλις πού ἔχει τή δική της συμμετοχή στό χρόνο τῆς ζωῆς μας. Ἡ πορεία της καί δική μας πορεία καί ἡ ἱστορία της μιά λιτανεία ἀπό τό χθές στό νῦν καί ἀεί.

Καθώς ἀφήνεις τήν πορτάρα τοῦ Ἑπταπυργίου καί προσκυνᾶς στήν τῶν Βλατάδων Μονή, ξανοίγεται μπροστά σου πορεία ἱστορική, ἔνδοξη, καί παρακαταθήκη ἱερή γιά ὅλους μας. Ἡ μονή Λατόμου, ὁ Ὀρφανός, ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ Ἅγιος Παντελεήμων, ὁ ναΐσκος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ στήν Καμάρα, ἡ Παναγία τῶν Χαλκέων καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὅπου χτυπᾶ ἡ καρδιά τῆς πόλης, ἡ Ἀχειροποίητος καί ἡ ἁγία Σοφία καί τόσες ἄλλες ἐκκλησίες παλαιές καί νεώτερες πού συνεχίζουν τή λειτουργία τοῦ Γένους. Ὁ Λευκός Πύργος, ἔμβλημα τῆς πόλης, τά ὑπέροχα ἀρχοντικά τῆς ἄνω πόλης καί τῆς παραλίας, ἡ Καμάρα καί ἡ Ροτόντα. Κατοπτρισμοί ἀρρήτων χρωμάτων διαιωνίζονται καί ὑπέροχοι ὕμνοι, ἐν ἀήχῳ φωνῇ, ἐκτινάσσονται ἀπ' τούς αἰῶνες, μέσω τῆς τέχνης καί τοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἡ τέχνη στή Θεσσαλονίκη, κατά τήν παλαιοχριστιανική, βυζαντινή καί μεταβυζαντινή περίοδο, ἀποτελεῖ τήν πιό ἐπιτυχή καί γοητευτική ἐκδήλωση τῆς πολιτιστικῆς παραγωγῆς της καί εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ὑψηλῆς καλλιτεχνικῆς φυσιογνωμίας της.

Ἄγνωστοι οἱ πιό πολλοί τεχνίτες καί μαΐστορες, δάνεισαν θαρρεῖς στό Θεό τά χέρια τους καί κατέλειπαν ἀπόθεμα πίστης, ἤθους καί παντοτινῆς παρηγοριᾶς στούς «προσκυνοῦντας ἐν πίστει τό μυστήριον».

Κι ὅσο πιό ταπεινοί κι ἀνώνυμοι εἶναι οἱ μαστόροι, οἱ ζωγράφοι καί οἱ καλλιτέχνες της, τόσο πιό πολύ, θαρρεῖς, ἡ τέχνη πού ἄφησαν εἶναι θαυμαστότερη καί πιό ὀνομαστή. Μιλᾶμε γιά τήν τέχνη τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Μακεδονίας, τῶν Βαλκανίων, πού χέρια Μακεδόνων καί Θεσσαλονικέων ἐτεχνούργησαν.

Στόν ἅγιο Δημήτριο μπορεῖ νά ἀποθαυμάσει κανείς ἔργα ἀπό τόν 6ο ὡς

τόν 15ο αἰώνα καί στόν ἅγιο Εὐθύμιο τό χέρι ἤ τήν πνοή τοῦ κύρ-Μανουήλ Πανσέληνου «τοῦ δίκην σελήνης λάμψαντος», πιό πάνω στόν ὅσιο Δαβίδ οἱ τοιχογραφίες ἀνταγωνίζονται τόν ψηφιδωτό διάκοσμο καί ἀποκαλύπτουν τή χάρη τοῦ προικισμένου καλλιτέχνη.

Ἀπό τόν 13ο ὡς τόν 15ο αἰώνα (1430) πού ἡ πόλη κυριεύεται ἀπό τούς Τούρκους, ἡ Θεσσαλονίκη, παρά τό γεγόνος ὅτι γίνεται κέντρο μεγάλων κοινωνικῶν καί θρησκευτικῶν ταραχῶν, ταυτόχρονα δημιουργεῖ μιά μεγάλη ἀναγεννησιακή κίνηση καί θά λέγαμε πώς σημειώνει τή μεγαλύτερη ἀκμή της ἀπό φιλολογική καί καλλιτεχνική ἄποψη. Αὐτή τή συνοδοιπορία τῆς φιλολογικῆς καί καλλιτεχνικῆς δημιουργίας θά τή δοῦμε πολλές φορές μέσα σ' αὐτή τή πόλη.

Ἡ Θεσσαλονίκη πέφτει στά χέρια τῶν Τούρκων τό 1430, 23 χρόνια πρίν ἀπό τήν Βασιλεύουσα, κι ὅμως παραμένει στή συνείδηση τοῦ γένους ὡς ἡ Συμβασιλεύουσα, ἀκόμα καί στά χρόνια τῆς σκλαβιᾶς της.

Ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ 1912, ἀπό τόν Τουρκικό ζυγό, θά σηματοδοτήσει τήν νέα ἀρχή τῆς ἀνάπτυξης καί τῆς πνευματικῆς ἀνόδου.

Βέβαια ἡ βυζαντινή κληρονομιά τῆς πόλης ἦταν πάντα πηγή ἔμπνευσης γιά τούς νέους δημιουργούς της, ἀλλά, ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τόν τουρκικό ζυγό, θαρρεῖς πώς ἔδωσε νέο ἀναπροσανατολισμό στήν τέχνη καί στά γράμματα.

Ὁ Λαγκαδᾶς ἦταν ἄμεσα δεμένος μέ τή μοίρα καί τήν ἱστορία τῆς συμβασιλεύουσας.

Ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἐπαρχιακή πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, καί οἱ ἱστορικές τους στιγμές πολλές φορές ταυτίστηκαν. Ἔπεφτε ἡ Θεσσαλονίκη, ἔπεφτε κι ὁ Λαγκαδᾶς, ἀπελευθερωνόταν ἡ Θεσσαλονίκη, ἀκολουθοῦσε ὁ Λαγκαδᾶς, ἀλλά καί ὅλη ἡ Μακεδονία. Ὁρμητήριο ἐχθρῶν καί φίλων, ἀλλά καί χῶρος ἡσυχίας καί δημιουργίας γιά ἄρχοντες καί ἀρχόντισσες τοῦ Βυζαντίου (Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Εὐδοκία ἡ Φιλανθρωπινή). Τό 1912 μιά εὐάριθμη ὁμάδα Λαγκαδιανῶν, θά δώσουν τό αἷμα τους γιά τήν λευτεριά καί ὁ Θεός θά εὐδοκήσει στίς 27 Ὀκτωβρίου, γιορτή τοῦ Ἁγίου Νέστορος, ἡ πόλη τοῦ Λαγκαδᾶ, νά γιορτάζει στόν Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τά ἐλευθέρια της πόλης.

Τιμώντας φέτος τά 100 χρόνια τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλης, ἀνάβουμε ἕνα κερί στή μνήμη ὅλων ὅσων ἔδωσαν αἷμα καί πνεῦμα στήν Θεσσαλονίκη, στό Λαγκαδά ἀλλά καί σ'ὅλη τή Μακεδονία. Στούς γενναίους τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, στούς ἀσυμβίβαστους Ἕλληνες–Μακεδόνες, πού κράτησαν πίστη καί συνείδηση ἐλεύθερη καί καθαρή, στούς γονεῖς καί δασκάλους πού κράτησαν μές τήν ψυχή τους ψηλά τή σημαία τῆς πατρίδας.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη τους αἰωνία.

Ἡ Ἀνάστασις τῆς Χωρούδας

Τό ἀκούγαμε καί δέν τό πίστευαν τά αὐτιά μας. Πάσχα στήν ὄμορφη καί γραφική Χωρούδα, μετά ἀπό 62 ὁλόκληρα χρόνια. Ἡ συγκίνηση ἦταν δεδομένη καί μόνο στή σκέψη ὅτι μετά ἀπό τόσα χρόνια, ὁ ἱστορικός ναός τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, θά γινόταν τόπος λατρευτικῆς συνάξεως καί μάλιστα γιά τήν ἀναστάσιμη λειτουργία. Εἶχε βέβαια ξαναλειτουργηθῆ τό καλοκαίρι ὁ ναός, ἀλλά ἀνάσταση εἶχε νά γίνει ἀπό τό 1947. Ὁ νέος ἐφημέριος ἐνημέρωσε ἀπό καιρό τούς παλαιούς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι εἶναι διασκορπισμένοι σέ διάφορα ἄλλα χωριά καί στή Θεσσαλονίκη, οἱ ἐπίτροποι φρόντισαν γιά τίς προμήθειες τοῦ ναοῦ, ὁ παπα-Θανάσης ἀπό τή μεγαλοβδομάδα φρόντισε γιά τόν εὐπρεπισμό τοῦ ναΐσκου, βγῆκαν τά λάβαρα, καθαρίστηκαν τά πάντα, καί τό Μεγαλοσάββατο ἀπό νωρίς ἀνέβηκε τόν γραφικό Βερτίσκο καί διασχίζοντας τά βουνά μέ τίς καστανιές, εἰσῆλθε εἰς τά ἅγια των ἁγίων. Στή συνοδεία του, ἐκτός τῆς πρεσβυτέρας, ὁ μοναχός π. Ἄνθιμος καί ὁ Θεολόγος-καθηγητής Ἀστέριος, οἱ ὁποῖοι θά ἀναλάμβαναν νά διακονήσουν τό ἀναλόγιο. Μέ τό χτύπημα τῆς καμπάνας, ἀντιλάλησε τό βουνό, καί οἱ πρῶτες συνοδεῖες τῶν κατοίκων ἄρχισαν νά καταφθάνουν. Ἦταν ἀρκετοί τελικά αὐτοί πού ἀποφάσισαν φέτος νά γιορτάσουν στό χωρίο τή Λαμπρή καί ἄλλοι μέν νά ξαναζήσουν τίς παιδικές μνῆμες, ἄλλοι δέ νά ἀποκτήσουν τήν ἐμπειρία τῆς λαμπρῆς στό χωριό. Τά πάντα ἐξελίχθηκαν κατά τήν τάξη καί τό τυπικό της Ἐκκλησίας. Ὁ ναός γεμάτος, ἀκόμη καί στόν ἐξωνάρθηκα, ὅπου ἀκούστηκε τό Χριστός Ἀνέστη. Ὅλοι μέ τά κεριά ἀναμμένα καί τά μάτια νά λάμπουν ἀπό χαρά καί συγκίνηση, ἀντάλλασσαν εὐχές καί ἀσπασμούς, ἀχολόγησε τό βουνό ἀπό τήν νίκη τοῦ Χριστοῦ, καί στό κοιμητήριο πίσω ἀπό τό ἱερό βῆμα τοῦ ναοῦ, ἄναψαν οἱ ἀναστάσιμες λαμπάδες, μεταδίδοντας καί «τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι» τό μήνυμα τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Πόσοι ἐκεῖνοι τήν ὥρα δέν θυμήθηκαν τούς προαπελθόντες πατέρες καί ἀδελφούς, πού πρίν ἀπό 60 χρόνια βίωναν τήν ἴδια ἀναστάσιμη χαρά καί σέ πόσους δέν ἀνέβηκε ἕνας κόμπος συγκίνησης στό λαιμό, καθώς ἔψαλλαν ρυθμικά το Χριστός Ἀνέστη; Ἡ λειτουργία τέλειωσε κατά τίς 2:30 π.μ., τό πλῆθος μετέλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων μέ εὐλάβεια καί κατάνυξη καί εὐθύς ἀμέσως στόν στεγασμένο χῶρο ἀπέναντι ἀπό τόν ναό, περίμενε τούς συνδαιτυμόνες τῆς πνευματικῆς Τράπεζας, ἡ ὑλική τράπεζα τῆς ἀγάπης, τό ἀναστάσιμο τραπέζι μέ τήν μαγειρίτσα καί τά κόκκινα αὐγά, πού μέ πολύ μεράκι ἑτοίμασαν οἱ κυρίες τοῦ χωριοῦ, «ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε πάντες, μηδείς ἐξέλθει πεινῶν...», εἶχε ἀκουστεῖ πρό ὀλίγου ὁ κατηχητικός λόγος τοῦ Ἁγ.Χρυσοστόμου, καί νά τώρα τό τραπέζι γεμάτο ἀπό τά καλά του Θεοῦ. Σκηνές καί εἰκόνες πού μακάρι νά ἐπαναλαμβάνονται συχνά καί σέ ἄλλους τόπους. Τά ἀηδόνια δέν σταμάτησαν μηδέ στιγμή νά κελαηδοῦν θαρρεῖς τόν ἀναστάσιμο παιάνα, ἡ νύχτα γλυκειά καί φωτεινή, δέν σοῦ ἔκανε ὄρεξη νά φύγεις, τό φεγγάρι μεσουρανοῦσε καί τά ἄστρα ὅλο καί χαμήλωναν πιό σιμά στή γῆ, γιά νά ἀπολαύσουν τήν ἀναστάσιμη εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων. «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια, ἑορταζέτω ἡ κτίσις τήν ἔγερσιν Χριστοῦ». Ὁ πρῶτος κοῦκος τῆς αὐγῆς κελάηδησε καί ἔσχισε τήν ἡσυχία τῆς νύχτας, σέ λίγο θά χάραζε ἡ καινούργια ἀναστάσιμη μέρα, γεμάτη μέ τήν εὐλογία τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ καί τήν γλυκειά ἐμπειρία τῆς ἀναστάσεως στή Χωρούδα. Ἀνάσταση τοῦ 2012. Χόρευε νῦν καί ἀγάλλου Χωρούδα.

Εἶπαν διά τήν Ἀρχαίαν Ἑλληνικήν

* Μάρκος Τίλλιος Κικέρων (ὁ ἐπιφανέστερος ἄνδρας τῆς ἀρχαίας Ρώμης): «Ἐάν οἱ θεοί μιλοῦν, τότε σίγουρα χρησιμοποιοῦν τή γλώσσα τῶν Ἑλλήνων.»

* Γκαῖτε (ὁ μεγαλύτερος ποιητής καί πεζογράφος τῆς Γερμανίας): «Ἄκουσα στόν Ἅγιο Πέτρο τῆς Ρώμης τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλες τίς γλῶσσες. Ἡ Ἑλληνική ἀντήχησε ἄστρο λαμπερό μέσα στή νύχτα.»

* Claude Fauriel (Κλαύδιος Φωριέλ, Γάλλος Ἀκαδημαϊκός καί ποιητής): «Ἡ Ἑλληνική ἔχει ὁμοιογένεια σάν τήν Γερμανική, εἶναι ὅμως πιό πλούσια ἀπό αὐτήν. Ἔχει τήν σαφήνεια τῆς Γαλλικῆς, ἔχει ὅμως μεγαλύτερη ἀκριβολογία. Εἶναι πιό εὐλύγιστη ἀπό τήν Ἰταλική καί πολύ πιό ἁρμονική ἀπό τήν Ἱσπανική. Ἔχει δηλαδή ὅτι χρειάζεται γιά νά θεωρηθεῖ ἡ ὡραιότερη γλώσσα τῆς Εὐρώπης.»

* Ἐλεν Κέλλερ (διάσημη τυφλή Ἀμερικανίδα συγγραφέας): «Ἄν τό βιολί εἶναι τό τελειότερο μουσικό ὄργανο, τότε ἡ Ἑλληνική γλώσσα εἶναι τό βιολί τοῦ ἀνθρώπινου στοχασμοῦ.»

* Margarite Yourcenar (Μαργαρίτα Γιουρσέλ, Γαλλίδα συγγραφέας καί ἀκαδημαϊκός): «Ἀγάπησα αὐτή τή γλώσσα τήν ἑλληνική γιά τήν εὔρωστη πλαστικότητά της, πού ἡ κάθε τῆς λέξη πιστοποιεῖ τήν ἄμεση καί διαφορετική ἐπαφή της μέ τίς ἀλήθειες καί γιατί ὅ,τι ἔχει λεχθεῖ καλό ἀπό τόν ἄνθρωπο, ἔχει ὡς ἐπί τό πλεῖστον λεχθεῖ σ' αὐτή τή γλώσσα».

* Schiller (Γερμανός ποιητής, ἱστορικός καί φιλόσοφος): Καταραμένε Ἕλληνα, τά βρῆκες ὅλα, φιλοσοφία, γεωμετρία, φυσική, ἀστρονομία' τίποτε δέν ἄφησες γιά μᾶς.

* Βολταῖρος (Γάλλος διαφωτιστῆς): «Εἴθε ἡ Ἑλληνική γλώσσα νά γίνει κοινή ὅλων των λαῶν.»

* Γερμανός φιλόλογος Ε, Norden: «Ἐκτός ἀπό τήν Κινεζική καί τήν Ἰαπωνική, ὅλες οἱ ἄλλες γλῶσσες διαμορφώθηκαν κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τῆς Ἑλληνικῆς, ἀπό τήν ὁποία πῆραν, ἐκτός ἀπό πλῆθος λέξεων, τούς κανόνες καί τήν γραμματική.»

* Ο. Βαντρούσκα (καθηγητής Γλωσσολογίας στό Πανεπιστήμιο τῆς Βιέννης): «Γιά ἕναν Ἰάπωνα ἤ Τοῦρκο, ὅλες οἱ Εὐρωπαϊκές γλῶσσες δέν φαίνονται ὡς ξεχωριστές, ἀλλά ὡς διάλεκτοι μιᾶς καί τῆς αὐτῆς γλώσσας, τῆς Ἑλληνικῆς.»

* Will Durant (Ἀμερικανός ἱστορικός καί φιλόσοφος, καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Columbia):«Τό ἀλφάβητο μᾶς προῆλθε ἐξ Ἑλλάδος διά τῆς Κύμης καί τῆς Ρώμης. Ἡ Γλώσσα μᾶς βρίθει Ἑλληνικῶν λέξεων. Ἡ ἐπιστήμη μᾶς σφυρηλάτησε μίαν διεθνῆ γλώσσα διά τῶν Ἑλληνικῶν ὅρων. Ἡ γραμματική μας καί ἡ ρητορική μας, ἀκόμα καί ἡ στίξης καί ἡ διαίρεσης εἰς παραγράφους. εἶναι Ἑλληνικές ἐφευρέσεις. Τά λογοτεχνικά μας εἴδη εἶναι Ἑλληνικά-το λυρικό, ἡ ὠδή, τό εἰδύλλιο, τό μυθιστόρημα, ἡ πραγματεία, ἡ προσφώνηση, ἡ βιογραφία, ἡ ἱστορία καί πρό πάντων το ὅραμα. Καί ὅλες σχεδόν αὐτές οἱ λέξεις εἶναι Ἑλληνικές.»

* Φρανγκίσκος Λιγκόρα (Ἰταλός καθηγητής Πανεπιστημίου καί Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας πρός διάδοση τοῦ πολιτισμοῦ): «Ἕλληνες νά εἶστε περήφανοι πού μιλᾶτε τήν Ἑλληνική γλώσσα ζωντανή καί μητέρα ὅλων των ἄλλων γλωσσῶν. Μήν τήν παραμελεῖτε, ἀφοῦ αὐτή εἶναι ἕνα ἀπό τά λίγα ἀγαθά πού μᾶς ἔχουν ἀπομείνει καί ταυτόχρονά το διαβατήριό σας γιά τόν παγκόσμιο πολιτισμό.»

* Φρειδερίκος Σαγκρέδο (Βάσκος καθηγητής γλωσσολογίας - Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βασκωνίας):«Ἡ Ἑλληνική γλώσσα εἶναι ἡ καλύτερη κληρονομιά πού ἔχει στή διάθεσή του ὁ ἄνθρωπος γιά τήν ἀνέλιξη τοῦ ἐγκεφάλου του. Ἀπέναντι στήν Ἑλληνική ὅλες, καί ἐπιμένω ὅλες οἱ γλῶσσες εἶναι ἀνεπαρκεῖς.» «Ἡ ἀρχαία Ἑλληνική γλώσσα πρέπει νά γίνει ἡ δεύτερη γλώσσα ὅλων των Εὐρωπαίων, εἰδικά των καλλιεργημένων ἀτόμων.» «Ἡ Ἑλληνική γλώσσα εἶναι ἀπό οὐσία θεϊκή.»

* Ζακλίν Ντέ Ρομιγύ (Γαλλίδα Ἀκαδημαϊκός καί συγγραφεύς): «Ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα μᾶς προσφέρει μιά γλώσσα, γιά τήν ὁποία θά πῶ ὅτι εἶναι οἰκουμενική.» «Ὅλος ὁ κόσμος πρέπει νά μάθει Ἑλληνικά, ἐπειδή ἡ Ἑλληνική γλώσσα μᾶς βοηθάει πρῶτα ἀπό ὅλα νά καταλάβουμε τήν δική μας γλώσσα.»

«Ἐπιστολή τοῦ Ἰωάννου Μακρυγιάννη πρός τούς Νέους»

«... Ἡ Ἐπανάσταση δέν ἔγινε μονάχα τό ᾽21...»

Ἀγαπητά μου Παιδιά,

Μαζί μέ πολλούς ἄλλους ἄξιους καί γενναίγους Ἕλληνες πολεμήσαμε καί

λευτερώσαμε τοῦτο τόν τόπο πού πατᾶτε ἐσεῖς, καί νά στοχάζεστε πώς τόν λευτερώσαμε γιά σᾶς πού γεννηθήκατε σέ πατρίδα ἐλεύθερη, γιατί ἐμεῖς λίγο τήν ἀπολάψαμε, ὅτι, μόλις ἐδιώξαμε τούς Τούρκους, ἀρχίσαμε νά τρῶμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον κι ἔτσι μᾶς βρῆκαν διαιρεμένους οἱ Μπαυαροί καί μᾶς τζαλαπάτησαν.

Μά ὁ Θεός, τό ἔλεος του μεγάλο, δέν συνερίστη τά κρίματά μας καί στέριωσε τό ἔθνος, ὅπου καταφανίστηκε τόσους χρόνους στή σκλαβιά καί ἦρθε ὁ καιρός πάλι νά δικαιωθεῖ. Ὅτι τό δίκιο μας μᾶς τό ᾽δίνε ὁ Θεός καί τό χαλούσαμε ἐμεῖς. Κι ἀπ᾽ τό λίγο πού δέν προκάναμε νά χαλάσουμε ἐστερεώθη τό ἔθνος αὐτό, πού ἐγέννησε κι ἐσᾶς. Ἐσεῖς τώρα μάθατε καί γράμματα, ὅτι σκολάσατε ἀπό τίς ἀγγαρεῖες καί τούς κιντύνους καί κατατρεγμούς ὁπού ᾽χαμεν ἐμεῖς - ἐγώ ἐμεγάλωσα ἀγράμματος, μέ ἄσπρα τά μαλλιά, ὄψιμος ἔπιασα κοντύλι στό χέρι μου. Καί τά γράμματα ποῦ μάθατε σᾶς δίδαξαν πώς εἶστε Ἕλληνες καί Χριστιανοί τῆς Ὀρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἄν ἤθελ᾽ ἐμεῖς, γιά νά γλυτώσουμε ἀπό τήν τυραγνία καί τά βάσανα, νά γίνουμε Τοῦρκοι, ὅπως ἔγιναν καμπόσοι τότε, θά σᾶς εἶχαν γεννημένους χανούμισσες κι ὄχι Ρωμαΐσσες Χριστιανές καί μέ τοῦτο θά ἤστενε κι ἐσεῖς Τοῦρκοι. Καί θά παίρνατε πάνω σας καί τά κρίματα τοῦ μολεμένου αὐτοῦ Ἔθνους, ποῦ ἐσώριασε τόσα ἀδικοχαμένων καί ἀτιμασμένων κουφάρια ἀπάνω στή γῆ.

Κι ἄν θέλαμε μεῖς νά σεργιανᾶμε μέ τές καρρότσες τῆς βασιλείας, φορτωμένοι τά παράσημα, καί νά μᾶς φυλεύουν οἱ Μπαυαροί τιμές καί περιουσίες, ἤθελ᾽ ἀφήσομε τόν Κωλέττη μέ τούς μισσιονάριους καί τούς ξένους πρέσβεις νά μᾶς ἀλλάξουνε τήν πίστη καί τότε κι ἐσεῖς θά ᾽χατε γεννηθεῖ ἀπό μάννες Φράγκισες καί θά κάνατε ἀνάποδα τό σταυρό σας. Καί θά στοχαζόσασταν ὅτι ἐχρειάστη νά χυθεῖ ποτάμι τό αἷμα τόσων παλληκαριῶν καί ἡρώων τῆς πατρίδος, γιά νά χάσετε ἐλεύτεροι τήν πίστη πού εἴχατε σκλαβωμένοι.

Τώρα ὅμως ζεῖτε πάνω σέ τοῦτο τό ματωμένο καί καπνισμένο χῶμα καί λογαριάζεστε Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί καί ὅσοι ἔχετε μέσα σας καρδιά καί νοῦ, τό ᾽χετε γιά τήν πιό τρανή χαρά σας, κορώνα στό κεφάλι. Νά μή θαρρεῖτε ὅμως πώς ἔτσι κοιμηθήκαμε ἀπό βραδίς Τοῦρκοι καί ξυπνήσαμε Ἕλληνες. Ἐχρειάστηκε νά θυσιάσουμε ἀρετή καντάρια καί κόπους καί αἵματα γι᾽ αὐτή τήν ἐλευθερία πού ἔχετε ἐσεῖς. Ὅτι ἡ ἐπανάσταση δέν ἔγινε τό ᾽21 μονάχα κάθε ὥρα καί στιγμή ἀπό τότε ποῦ πῆρε ὁ Ἀγαρηνός τήν Πόλη, μέ κάθε σφαγή καί ἁρπαγή καί ἀτιμία ποῦ σήκωνε ὁ σβέρκος τοῦ σκλάβου, γιά νά προσκυνήσει καί δέν προσκύ-

ναγε, γίνονταν μιά ἐπανάσταση. Κι ὅλες αὐτές οἱ ἐπαναστάσεις γνωστῶν καί ἀγνώστων ἡρώων τῆς πίστης καί τῆς πατρίδος ἔτρεξαν σάν τά ρυάκια στό μεγάλο ρέμμα καί ἔτσι ἔγινε τό Ἀ21 ποῦ ἤθελε ὁ Θεός καί μᾶς ἔκανε λεύτερους.

Γί' αὐτό, παιδιά μου, τέτοιες μέρες, πού γιορτάζετε τό σηκωμό τοῦ γένους, νά μνημονεύετε αὐτούς τούς ἥρωες πού θυσίασαν καί τή ζωή καί τό βιός τους γιά πίστη καί πατρίδα κι ἄφησαν τίς φαμίλιες τους γυμνές νά διακονεύουν. Καί τούτη τήν πίστη νά τή λογαριάζετε ὡς ἕνα τζιβαΐρι ποῦ τό κρατᾶ ὁ ἄνθρωπος καί περπατεῖ καί φόβος εἶναι νά μήν τοῦ πέσει. Καί ἡ πατρίδα δέν εἶναι ἑνός οὔτε ὀλίγων ἀλλά τήν ἔχουμε ὅλοι μαζί, ὅτι ὅλοι μαζί τήν ἐλευτερώσαμε.

Ὥστε ἄν ἀμελήσετε τήν πίστιν ὅπου σᾶς παραδώσαμεν Ὀρθόδοξην Ἀνατολικήν καί σᾶς τήν κλέψουν, ἄν πέσετε στές παραλυσίες κι ἀφήσετε τά κάστρα ἀφύλακτα καί σᾶς τά πάρουν, οὔτε νά ζήσετε μπορεῖτε οὔτε νά πεθάνετε παρηγοριέστε, ὅτι θά βρεῖτε ἐκεῖ πού θά πᾶτε τούς γενναίγους πατέρες σας, τό Διάκο, τόν Ὑψηλάντη, τόν Κολοκοτρώνη, τό Δυσσέα, καί θά σᾶς ζητήσουν τά αἵματα πίσω πού χύθησαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος. Καί καθώς τά αἵματα δέ γυρίζουν πλέον, θέ νά εἶστε καταδικασμένοι. Ὅθεν, ἀγαπητά μου Ἑλληνόπουλα, κάνετε τά καλά σας καί μή σκολᾶτε τίς μετάνοιες σας γιά τούτη τήν ἅγια πατρίδα, τηρᾶτε νά ᾽χετε τό νοῦ καθαρό καί Ὀρθόδοξο καί τό σῶμα τυραννισμένο, γιά νά ἀντέχει τούς κόπους καί νά πηγαίνετε τοῦτες τίς μέρες στούς τάφους μας καί νά στοχάζεστε τά χρέη σας. Ὅτι ἐμεῖς ἀπό μέσ᾽ ἀπ᾽ αὐτούς τούς τάφους μας μιά μέρα θ᾽ ἀναστηθοῦμε καί θά σᾶς κρίνουμε.

Γιάννης Μακρυγιάννης

Ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας

Μέ λαμπρότητα ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, τῆς ὁποίας ἡ μνήμη ἑορτάζεται τήν 28ην Φεβρουαρίου.

Ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐτελέσθη εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Κυράννης-Ὄσσης χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβα καί συγχοροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Εἰς τήν προσφώνησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐτόνισε πόσον ξεχωριστή εἶναι αὐτή ἡ Πανήγυρις, πού διά πρώτην φοράν τελεῖται ἐνώπιον τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης. Μέ πολλήν συγκίνησιν εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον κ.κ. Βαρνάβα διά τήν παρουσίαν του, καθώς καί τήν γενικοτέραν στήριξίν του, καί ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Ἁγία Κυράννα, πρίν φτάσει εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου της, διῆλθε τῶν ὁρίων τῆς δικῆς του Μητροπόλεως.

Εἰς τήν ἀντιφώνησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβας ἐσημείωσε ὅτι ὁ λειτουργικός χρόνος τῆς Ἐκκλησίας μᾶς δίδει τήν εὐκαιρίαν νά ἁγιάζηται ἡ καθημερινότης μας πού εἶναι γεμάτη βάσανα καί δυσκολίας. Ἔτσι, αὐτάς τάς ἡμέρας ὅλοι οἱ ὕμνοι προετοιμά-

ζουν τούς πιστούς νά εἰσέλθουν εἰς τήν περίοδον τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, τήν περίοδον τῆς κατανύξεως καί τῆς μετανοίας. Τήν σημερινήν ἡμέραν, Σάββατον τῆς Τυρινῆς, ὁ Συναξαριστής μνημονεύει καί παρουσιάζει εἰς ὅλους ἐμᾶς ὅλα τα πρόσωπα τῶν ἁγίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν, διά νά δείξῃ ὅτι εἰς αὐτό τό ταξίδι τῆς μετανοίας δέν θά εἴμαστε μόνοι. Τά πρόσωπα τῶν ὁσίων ἀσκητῶν θά εἶναι μαζί μας συνοδοιπόροι. Ἔτσι, ἡ ζωή τῶν χριστιανῶν ποτέ δέν χωρίζεται ἀπό τοῦ Ἁγίους πού συμβολίζουν τό Εὐαγγέλιον εἰς τήν πρᾶξιν. Ἀπό τήν πρώτην στιγμήν, ἄλλωστε, οἱ ἄνθρωποι ζωγράφιζαν εἰς τάς ἐκκλησίας τά πρόσωπα τῶν Ἁγίων, διά νά μή χωρίζωνται ἀπ᾽ αὐτούς, καί αὔριον, εἰς τόν ἑσπερινόν τῆς Κυριακῆς της συγγνώμης, οἱ χριστιανοί θά συγχωρηθοῦν μεταξύ των.

Εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Νεαπόλεως ὑπογράμμισε ὅτι τετρακόσια χρόνια ζοῦσε τό Γένος μας τήν σκλαβιάν του καί σήκωνε τόν δικόν του Σταυρόν. Εἰς αὐτήν τήν δυσκολίαν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἄφηνε ἀπαρηγορήτους τούς ἀνθρώπους. Ἡ Ἐκκλησία ξαναζοῦσε τήν περίοδον ἐκείνην τήν ἐμπειρίαν τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, τῶν αἰώνων τοῦ μαρτυρίου. Νεομάρτυρες, κάθε τάξεως καί ἡλικίας, ξαναέγραφαν νέας σελίδας δόξης καί ἁγιότητος. Ἕνα τέτοιο, λοιπόν, παράδειγμα εἶναι καί ἡ Ἁγία Κυράννα πού ὑπέστη φρικτά μαρτύρια πού δυσκολευόμαστε νά τά κατανο-

ἡσωμεν. Αὐτή ἡ Ἁγία, σήμερον, μᾶς δείχνει ἕνα ἄλλον δρόμον, μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ παράδεισός μας εἶναι οἱ ἄλλοι καί ὄχι ὁ ἑαυτός μας. Ἡ Ἁγία μας, ἄν καί εὑρίσκεται ἐδῶ εἰς τήν γενέτειράν της, ἀνήκει καί εὑρίσκεται εἰς τόν χορόν τῶν Ἁγίων καί πανηγυρίζει καί περιμένει ἐμᾶς, διά νά συνεχισθῇ τό πανηγύρι τῶν Ἁγίων τῆς πίστεώς μας.

Ὅμως, εἰς τήν σημερινήν κοινωνίαν δέν ἔχομεν ἀνάγκην τούς Ἁγίους καί δι᾽ αὐτό καί δέν τά καταφέραμε. Κι ἄλλας φοράς ἐγνωρίσαμεν τήν φτώχειαν καί τήν πεῖναν ἀλλά εἴχαμε φίλους τούς Ἁγίους. Δι᾽αὐτό, εἰς αὐτόν τόν πειρασμόν, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Βαρνάβας, πρέπει ξανά νά ἀσπασθῶμεν τά πρόσωπα τῶν Ἁγίων μας καί νά μετανοήσωμεν.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβα, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ ἐπραγματοποιήθησαν τά ἐγκαίνια τῆς ἀνακαινισθείσης Αἰθούσης τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου «Ἁγία Κυράννα», ἡ ὁποία εὑρίσκεται παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τήν ἑπομένην, Κυριακήν 26 Φεβρουαρίου, αἱ λατρευτικαί ἐκδηλώσεις συνεχίσθησαν μέ τό πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον καί τήν Λιτανείαν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Κυράννης. Εἰς τόν Ὄρθρον καί τήν Ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολος συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καθώς καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ καί τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατικῆς Ἀναγεννήσεως κ. Στυλιανόν Παπαθεμελῆν, καθώς καί πλήθους ἱερέων καί λαοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εἰς τήν ἔναρξιν τῆς ὁμιλίας του ἐτόνισε, μέ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν, ὅτι εἶναι μεγάλη, σήμερον, ἡ Πανήγυρις, διότι διά πρώτην φοράν ἑορτάζομεν τήν Ἁγίαν Νεομάρτυρα Κυράννα, μέ τήν παρουσίαν τῶν τιμίων λειψάνων τῆς Ἁγίας.

Ἡ σημερινή ἡμέρα μας, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε, συνδέεται μέ τό γεγονός τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀδάμ ἐκ τοῦ παραδείσου. Ὁ ἄνθρωπος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ παραδείσου καί διά τῆς φθορᾶς πορεύεται πρός τόν θάνατον μέχρι τήν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεώς Του ἄνοιξε πάλιν τήν πύλην τοῦ Οὐρανοῦ μέ πρῶτον πολίτην τόν ληστήν. Καί ἡ πύλη αὐτή, ὅπως ὑπογράμμισεν ὁ Σεβασμιώτατος, ἄνοιξε δι᾽ ὅλον το ἀνθρώπινον γένος πού ζητᾶ τόν ἀπολεσθέντα παράδεισον. Ὀφείλει, ὅμως, ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς νά γνωρίζῃ ὅτι

ὅλοι οἱ παράδεισοι αὐτῆς τῆς ζωῆς εἶναι παράδεισοι πού δημιουργεῖ ὁ ἄνθρωπος καί εἶναι πρόσκαιροι καί πώς προϋπόθεσις διά τόν ἀληθινόν παράδεισον εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ συγγνώμη πρός τούς ἄλλους ἀλλά καί ἡ νηστεία πού ἀποτελεῖ ἕν μέσον πού πρέπει νά συμβαδίζῃ μέ τήν ἀγάπην καί τήν ἐλεημοσύνην. Ὅπου ὑπάρχει μίσος, χάνομεν τήν χαράν καί τήν εἰρήνην. Χρέος, ἑπομένως, τοῦ καθενός ἀπό ἐμᾶς εἶναι νά μή ἀναζητεῖ τούς προσκαίρους θησαυρούς ἄλλα τούς οὐρανίους, πού δέν τούς ἀγγίζει ἡ φθορά, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισεν ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης.

Εἰς τήν συνέχειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη εἰς τήν Ἁγίαν Κυράννα, ἡ ὁποία, ὅπως ἐσημείωσε, εἶχε ταυτίσει τήν ὕπαρξίν της μέ τόν Χριστόν. Εἰς μίαν ἐποχήν δύσκολον πού ἡ ὁμολογία εἰς τόν Χριστόν ἐκόστιζε, εἶπε τό μεγάλο ὄχι εἰς τήν ἄρνησιν καί ἀκολούθησε τόν δρόμον τοῦ μαρτυρίου χωρίς νά πτοηθῇ ἀπό τά φρικτά βασανιστήρια, διότι ὡς θησαυρόν τῆς ψυχῆς της ὥρισε τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἔτσι, σήμερον ἡ Ἁγία στέκεται συμπαραστάτης καί βοηθός εἰς ὅλους ἐμᾶς πού πτωχεύομεν καί εὑρίσκεται ἀνάμεσά μας.

Μετά τό πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἐπραγματοποιήθη ἡ Λιτάνευσις τῶν τιμίων Λειψάνων καί τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης, συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην καί τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατικῆς Ἀναγεννήσεως κ. Στυλιανόν Παπαθεμελήν, πλήθους ἱερέων καί λαοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας ἐτελέσθη Δέησις εἰς τήν κεντρικήν πλατείαν τῆς Ὄσσης.

Αἱ λατρευτικαί ἐκδηλώσεις συνεχίσθησαν τήν Δευτέραν 27 Φεβρουαρίου, μέ τόν Ὄρθρον καί τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν, ἐνῶ τό ἀπόγευμα ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Αἱ ἐκδηλώσεις κορυφώθησαν τήν Τρίτην 28 Φεβρουαρίου, ἡμέραν μνήμης τῆς Ἁγίας, μέ τήν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων καί τήν Θεολογικήν-Ἁγιολογικήν Ἡμερίδα πού ἐπραγματοποιήθη εἰς συνεργασίαν μέ τήν Διεθνῆ Ἀκαδημίαν Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος» καί μέ θέμα «Τά περί τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τά κείμενα τῶν μαρτυρολογίων καί εἰς τήν ἀνιστόρησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς εἰκόνων» εἰς τό Συνεδριακόν Κέντρον τῆς Ὄσσης.

Θεολογική - Ἁγιολογική Ἡμερίς
«Τά περί τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τά κείμενα τῶν Μαρτυρολογίων καί εἰς τήν ἀνιστόρησιν τῶν ἱερῶν Αὐτῆς εἰκόνων»

Εἰς τό Συνεδριακόν Κέντρον τῆς Ὄσσης ἐπραγματοποιήθη ἐπιστημονική Θεολογική-Ἁγιολογική Ἡμερίς, μέ θέμα «Τά περί τοῦ μάρτυρίου τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τά κείμενα τῶν μαρτυρολογίων καί εἰς τήν ἀνιστόρησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς εἰκόνων», ἡ ὁποία ἔγινε εἰς συνεργασίαν μέ τήν Διεθνῆ Ἀκαδημίαν Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον ἐξεπροσώπησεν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τόν σεπτόν πατριαρχικόν ἑόρτιον χαιρετισμόν, ἐνῶ τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης

Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον Β' καθώς καί τήν Ἱεράν Σύνοδον ἐξεπροσώπησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβας, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τόν χαιρετισμόν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰς τήν Ἡμερίδα παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολος καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰάκωβος Ἀθανασίου ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Μαϊδώνης Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου

Ὄρους καί Ἀρδαμερίου καί ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου, καθώς καί καθηγηταί τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως μέ ἐπικεφαλῆς τόν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ἐλλογιμώτατον καθηγητήν κ. Μιχαήλ Τρίτον. Ἐπίσης, τάς ἐργασίας τῆς Ἡμερίδος παρηκολούθησαν ὁ ὁμότιμος καθηγητής Νευρολογίας κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, Διευθυντής τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά

τήν Νόσον τοῦ Alzheimer καί λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος, κληρικοί, ἐκπαιδευτικοί καί πλῆθος λαοῦ.

Τάς ἐργασίας τῆς Ἡμερίδος ἄνοιξε ἡ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος» μέ ὕμνους ἀπό τήν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας, ἐνῶ χαιρετισμούς, ἐναρκτικούς καί ληκτικούς, ἀπηύθυνεν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐμπνευστής καί ὀργανωτής τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων.

Τό ἐπιστημονικόν τμῆμα τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἡμερίδος «Τά περί τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τά κείμενα τῶν μαρτυρολογίων καί εἰς τήν ἀνιστόρησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς εἰκόνων» ἐκάλυψαν, μέ τήν ἔμπειρον προεδρίαν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., καθ. Μιχαήλ Τρίτου, ο μοναχός Μάξιμος Ἰβηρίτης (Νικολόπουλος), μέ θέμα «Οἱ ἀπεικονίσεις τῆς Ἁγίας Κυράννης», ὁ κ. Συμεών Πασχαλίδης, ἀν. Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα «Οἱ Νεομάρτυρες τῆς Θεσσαλονίκης κατά τόν 18ο αἰώνα. Ἐπισημάνσεις γύρω ἀπό τό μαρτύριο, τήν τιμή καί τήν διάσωση τῆς μνήμης τους, ὥς τίς μέρες μας», καί ὁ κ. Τρύφων Τσομπάνης μέ θέμα «Ἡ Ἁγία Κυράννα στήν Εἰκονογραφία. Αἰσθητικές Παρατηρήσεις».

Μετά τό πέρας τῶν εἰσηγήσεων ἀκολούθησε συζήτησις, μέ ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυνε τό κοινό πρός τούς ὁμιλητάς τῆς Ἡμερίδος σχετικάς μέ τά θέματα τά ὁποῖα ἐκεῖνοι ἀνέπτυξαν.

Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας.

Τόν ἄμβωνα τῆς ἑορτασίμου ἡμέρας ἐλάμπρυνε μέ τήν παρουσίαν του καί τόν μεστόν του λόγον ὁ ἐπίκουρος καθηγητής τῆς Κοινωνιολογίας τοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. ἐλλογιμώτατος κ. Κωνσταντῖνος Κωτσιόπουλος, ὁ ὁποῖος καί ἐτόνισε ὅτι ἡ σημερινή ἑορτή σηματοδοτεῖ τόν θρίαμβον τῆς Ὀρθοδοξίας ἔναντι τῆς αἱρέσεως καί τῆς πολιτειοκρατίας. Ἡ ἀναστήλωσις τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἀνακεφαλαιώνει καί ἐπαληθεύει τήν θεολογικήν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας διά τήν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐφ᾽ ὅσον διά τῶν εἰκόνων ἀποδεικνύεται ἡ τιμή πρός τήν ὑλικήν δημιουργίαν καί τόν ἀνθρώπινον πολιτισμόν. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀρνεῖται τάς δυαλιστικάς διαιρέσεις μεταξύ Θεοῦ-κόσμου, Ἐκκλησίας-κοινωνίας, ἱερότητος-πολιτισμοῦ, ἐφ᾽ ὅσον, τόσον τό μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως ὅσον καί τῶν εἰκόνων, καθιστοῦν τόν ἀόρατον καί ἄυλον Θεόν, προσιτόν, ὁρατόν καί ὑλικόν.

Ὁ ὀρθόδοξος αὐτός ρεαλισμός ἀποδεικνύει τόν πραγματικόν καί μή φανταστικόν χαρακτῆρα τῆς Θείας Προνοίας καί οἰκονομίας, ἐνῶ ταυτοχρόνως θεμελιώνει τήν πνευματικήν ἐξουσίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς κατεύθυνσιν ἐλευθερίας, ἀνεξαρτησίας καί αὐτοδιοικήσεως ἀπέναντί εἰς κάθε πολιτικήν καί κοσμικήν παρέμβασιν. Ἡ ἐπικράτησις τῶν εἰκονοφίλων ἔναντι των εἰκονομάχων θεμελιώνει τόν πνευματικόν καί ὄχι τόν ἐκκοσμικευμένον χαρακτῆρα τῆς Ἐκκλησίας, τόν παραδοσιακόν καί μή ἀποδομητικόν λόγον της. Στηρίζει δέ τόν βιωματικόν χαρακτῆρα τῆς ὑπερλόγου ἐμπειρίας τῆς πίστεως, πού ὑπηρετεῖται ἀπό τήν ἁπλότητα τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης, ἐνῶ ἀπορρίπτει, διά τόν λόγον αὐτόν, τήν ἰδεολογικόποίηση τῆς πίστεως πού κινεῖται ὀρθολογιστικῶς, ἐγωϊστικῶς καί διαιρετικῶς.

Καί κατέληξεν ὁ καθηγητής κ. Κωνσταντῖνος Κωτσιόπουλος λέγοντας ὅτι δέν πρέπει νά διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας τό γεγονός ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ὡς ὁραταί

εἰκόνες τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουν καί ἐφαρμόζουν τήν κοινωνικήν ἀλληλεγγύην καί φιλανθρωπίαν, προκειμένου νά ἀντιμετωπισθῇ ἡ παγκόσμιος οἰκονομική καί κοινωνική κρίσις.

Μετά τήν ὁμιλίαν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ἐπραγματοποιήθη ἡ συγκινητική λιτάνευσις τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καί τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐντός του Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγνωσθέντος εἰς στάσεις τρεῖς τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως καί τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας ἔκλεισε μέ τήν λιτανείαν τῶν εἰκόνων καί τῶν ἱερῶν λειψάνων ἀπό τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς ἕως τό Ἐπισκοπεῖον, ὅπου πλῆθος πιστῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, τόν Διοικητήν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ ἐκπροσώπους τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ νομοῦ, ἀκολούθησε τήν πομπήν καί ἐπέστρεψε εἰς τήν θέσιν του τό ἀντίγραφον τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας Δεξιᾶς, τό ὁποῖον εἶχε μεταφερθεῖ διά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Α΄ Χαιρετισμῶν.

Κλείνοντας τήν τελετήν ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδᾶ εὐχαρίστησε τόν ὁμιλητήν καί ἐπήνεσε τόν παριστάμενον λαόν τονίζοντας ὅτι μέσα ἀπό τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας μας ἔρχεται ἡ ἀνόρθωσις, ἡ προσωπική ἀναστήλωσις καί ἡ ἐπάνοδός μας εἰς τήν χαράν τοῦ Παραδείσου.

Εἰς συνέχειαν τῶν λόγων τοῦ προλαλήσαντος καθηγητοῦ κ. Κωτσιόπουλου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνέφερε χαρακτηριστικῶς ὅτι μέσα ἀπό τό πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ μας πρέπει νά βλέπωμεν τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς εἶναι εἰκών Θεοῦ καί κλείνοντας τήν ὁμιλίαν του ὑπεγράμμισε ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις εἶναι ἡ ἀληθινή καί ὀρθή πιστις.

Εἶναι αὐτή πού ὁδηγεῖ εἰς τόν Θεόν καί τήν αἰώνιον ζωήν καί πρέπει νά τήν κρατήσωμεν ὡς πολύτιμον θησαυρόν καί μαργαρίτην, διότι πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού τήν μάχονται καί τήν ἐπιβουλεύονται καί δέν θέλουν νά εἴμεθα χριστιανοί. Ἀλλά, δυστυχῶς δι᾽ αὐτούς, ἡ Ἑλλάς θά μείνει εἰς τάς ἐπάλξεις τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι αὐταί αἱ ἐπάλξεις εἶναι ἐκεῖναι πού μετέφεραν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἀληθείας.

Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν
Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

Τό Σάββατον 11 Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, προσκεκλημένος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, παρέστη εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Θεσσαλονίκης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε εἰς τόν ἑσπερινόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὅπου καί ἐκήρυξε τόν Θεῖον Λόγον, ἀναφερόμενος εἰς τήν προσωπικότητα καί τά θαύματα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἔλαβαν μέρος καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (Β΄ Κυριακή των Νηστειῶν) συμμετεῖχε εἰς τό Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον, εἰς τό ὁποῖον προεξῆρχε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμος καί συλλειτούργησαν ὁ Μητροπολίτης Διοκλείας κ.κ. Κάλλιστος καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα ἀπό τήν πανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Θεολογικόν Συνέδριον
«Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Ἡ Θεολογική καί Φιλοσοφική σημασία τοῦ ἔργου του»

Μέ πλήρη ἐπιτυχίαν ὡλοκληρώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς τρίτης ἡμέρας τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου διά τόν Ἅγιον Γρηγόριον Παλαμᾶν-Ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης μέ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, ἡ Θεολογική καί Φιλοσοφική Σημασία τοῦ Ἔργου του», τό ὁποῖον διωργανώθη ἀπό τό Πανεπιστήμιον τοῦ Κέιμπριτζ τῆς Ἀγγλίας εἰς συνεργασίαν μέ τό Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τήν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικήν Ἀκαδημίαν Θεσσαλονίκης καί ἄλλους ἀκαδημαϊκούς φορεῖς.

Τήν Παρασκευήν, 9 Μαρτίου 2012, μέ πρωτοβουλίαν καί συμμετοχήν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου ἐφιλοξενήθησαν εἰς τήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος», ἡ ὁποία ἑδρεύει εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων Λαγκαδᾶ.

Τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τρίτης ἡμέρας τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη συνεδρία. Εἰς αὐτήν παρουσιάστησαν αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Δρ. Σταύρου Γιαγκάζογλου (Ἑλληνικόν Ἀνοικτόν Πανεπιστήμιον) μέ θέμα: «Ἡ Εὐχαριστιακή Ζωή καί ἡ Ἄσκηση. Ἡ Εὐχαριστιακή καί Θεραπευτική Ἐκκλησιολογία στή Θεολογία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ», τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Γεωργίου Μαντζαρίδη μέ θέμα: «Ἡ ἔννοια τῆς ἁπλότητος τοῦ Θεοῦ κατά τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ», τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Συμεών Πασχαλίδη μέ θέμα: «Σχετικά μέ τήν ἐπιβίωση τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί τῆς Ἡσυχαστικῆς Θεολογίας ἀπό τόν 15ο ἕως τόν 17ο αἰώνα», ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη τό κείμενον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ.κ. Ἱεροθέου, μέ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς ὡς ἐκφραστής τῆς ζωῆς τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων». Ὁ κύκλος τῶν εἰσηγήσεων τῆς πρώτης συνεδρίας ἔκλεισε μέ τήν εἰσήγησιν τοῦ Ἱερομονάχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου-Ἔσσεξ Ἀγγλίας Μελχισεδέκ μέ θέμα: «Ἡ ἀναμφισβήτητη Σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς καί ὁ Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης».

Εἰς τήν δευτέραν ἀπογευματινήν συνεδρίαν, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Καθηγ. τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης π. Γρηγορίου Σταμκοπούλου, παρουσιάσθησαν αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Μοναχοῦ Θεοφάνους (Καυσοκαλύβια, Ἁγίου Ὄρους) μέ θέμα: «Σχόλια περί τῆς Ἀνάπτυξης τῆς Ἡσυχαστικῆς Μεθόδου», τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Κωνσταντίνου Κωτσιόπουλου, μέ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς καί τά κοινωνικά προβλήματα τῆς ἐποχῆς του», τοῦ Δρ. Στόγιαν Τάνεβ (Ὀντένσα Δανίας καί Σόφια Βουλγαρίας), μέ θέμα: «Ἡ Ὀρθόδοξη Θεολογία καί ἡ κβαντική μηχανική. Τό νόημα τῆς γλώσσας στό ἔργο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καί τοῦ Νίελς Μπόρ», τοῦ Καθηγ. π. Γρηγορίου Σταμκοπούλου μέ θέμα: «Ἡ ἐπιστημονική σκέψη στόν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ καί τό κοσμοείδωλο τῆς ἐποχῆς του», τοῦ Καθηγ. Μανουέλ Σουμάρες (Μπράγα Πορτογαλίας), μέ θέμα: «Ἡ Θεοτόκος ὡς Μυστική Θεολόγος. Ὀντολογία στά κηρύγματα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ γιά τή Θεοτόκο» καί τέλος τοῦ Δρ. π. Λίβιου Μπάρμπου, ἀπό τό Ἰνστιτοῦτον Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κέιμπριτζ τῆς Ἀγγλίας, μέ θέμα: «Ὁ Ἡσυχασμός καί ἡ καρδιακή προσευχή. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς καί ἡ παράδοση τοῦ πνευματικοῦ πατρός στήν Ὀρθοδοξία τῆς Ρουμανίας».

Μέ τήν ὁλοκλήρωσιν καί τῆς τελευταίας συνεδρίας ἀκολούθησε συζήτησις ἐπί τῶν θεμάτων πού ἐτέθησαν εἰς τάς εἰσηγήσεις καί ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποιήθη ἐπίσκεψις εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Κυράννης-Ὄσσης, τό Ἐκκλησιαστικόν Μουσεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης «Φάρος Λειτουργικῆς Παραδόσεως καί Πολιτισμοῦ», καθώς καί τό Προσκύνημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τήν περιοχήν Δερβενίου Λαγυνῶν. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη μέ λαμπρότητα ἡ Ἀκολουθία τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ.κ. Καλλίστου (Kallistos Ware), καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κέιμπριτζ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ - Λαγυνῶν.

Ἡ τιμία κάρα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου - Λαγυνῶν

Μέ κατάνυξιν καί μεγαλοπρέπειαν, μέ τήν παρουσίαν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, πλήθους πιστῶν καί τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου - Λαγυνῶν ἡ ὑποδοχή τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου καί Θαυματουργοῦ Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς. Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὑπεδέχθη, ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν Τίμιαν Κάραν τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, τήν ὁποίαν ἐκόμισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ.κ. Ἰάκωβος.

Ἐν συνεχείᾳ, συνοδείᾳ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρόεδρον τῆς Δημοτικῆς κοινότητος Λαγυνῶν κ. Ἀντώνιον Τράκαν, τοῦ κλήρου καί πλήθους πιστῶν, ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου μετεφέρθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τήν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ.κ. Ἰάκωβος.

Εἰς τήν προσφώνησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τήν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην του καί τάς εὐχαριστίας του πρός τόν Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ.κ. Ἰάκωβον, ὁ ὁποῖος καί ἀνταπεκρίθη εἰς τό αἴτημα τῆς Μητροπόλεως καί ἐκόμισε ὁ ἴδιος τόν μέγα τοῦτον πνευματικόν θησαυρόν. Ἐτόνισε δέ πώς, κάθε φοράν πού μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά προσκυνήσωμεν τήν τιμίαν καί χαριτόβρυτον ἁγίαν Κάραν του, αἰσθανόμεθα εὐφροσύνην καί ἀγαλλίασιν, διότι μᾶς δίδεται ἡ δυνατότης δι αὐτοῦ του ἱεροῦ προσκυνήματος νά ἀντλῶμεν δυνάμεις πνευματικάς, ἰδιαιτέρως κατά τήν κατανυκτικήν περίοδον τήν ὁποίαν διερχόμεθα, αὐτήν δηλαδή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ὑπεγράμμισε ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μυτιλήνης εἶναι ὁ Ἱεράρχης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προσφέρει τήν μεγάλην του διακονίαν εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου γῆς, μεταφέροντας τήν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ραφαήλ, ἐνῶ εἰς τήν συνέχειαν ἐτόνισε χαρακτηριστικῶς ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τιμήν καί εὐλογίαν τόσον διά τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν ὅσον καί διά τήν εὐρυτέραν περιοχήν, ἡ ὁποία συντόμως θά ἀποκτήσει καί Ναόν ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν Ἁγίων Νικολάου, Ραφαήλ καί Εἰρήνης, τήν θεμελίωσιν τοῦ ὁποίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, θά ἤθελε νά τήν πραγματοποιήσῃ, μέ τήν σεπτήν του παρουσίαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μυτιλήνης κ.κ. Ἰάκωβος.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰάκωβος εὐχαρίστησε

τόν Ποιμενάρχην μας κ. Ἰωάννην διά τήν προσφώνησίν του καί ἐτόνισε ὅτι οἱ Ἅγιοι μιᾶς ἐπαρχίας ἤ μιᾶς Μητροπόλεως εἶναι ἅγιοι ὁλοκλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, ἐπεσήμανε τήν μεγάλην εὐλογίαν πού νιώθει, διότι ἐκόμισε εἰς αὐτόν τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μητροπόλεως τήν τιμίαν Κάραν τοῦ ἁγίου Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς.

Εἰς τήν συνέχειαν τῆς ὁμιλίας του ἐσημείωσε ὅτι πέρα ἀπό τό μαρτύριον τῶν τριῶν γνωστῶν ἁγίων εἰς τό Μοναστήρι τοῦ Γενεθλίου της Θεοτόκου - σήμερον γνωστόν ὡς τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ - ὑπῆρχαν καί ἄλλα λείψανα (μαρτύρησαν δηλαδή καί ἄλλοι), ὅπως τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Διδασκάλου, τῶν γονέων τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὅπως ἐπίσης καί τῆς Ἁγίας Ἑλένης. Λέγεται, ὅμως, πώς κοντά εἰς αὐτούς μαρτύρησαν ἀκόμη δύο, ὁ Ἀκίλιος καί ὁ μοναχός Σταῦρος.

Κατόπιν, ὡμίλησε δι' ἕν γεγονός τό ὁποῖον ἀναφέρει κάθε φοράν, διότι ἔτσι φανερώνεται ἡ πραγματική ἀλήθεια. Ὅταν δηλαδή ἡ Μητρόπολις ἔδωκεν ἄδειαν κατεδαφίσεως τοῦ μικροῦ παλαιοῦ Ναοῦ, εὑρέθη εἰς τό κέντρον ἕνας τάφος, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγινε γνωστόν πώς ἦτο τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ. Καί ἦταν ἐκεῖ θαμμένος ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὁ ἐργάτης ὁ ὁποῖος συνέλεξε τά ἱερά λείψανα τά ἔβαλε εἰς ἕνα σακί, ἀλλά ἀπό αὐτά ἔλειπε ἡ κάτω σιαγών. Εἰς ἄλλην ἡμερομηνίαν καί εἰς ἄλλον μέρος εἰς τήν ἰδίαν περιοχήν εὑρέθη, μετά ἀπό ἐμφάνισιν τοῦ Ἁγίου, καί ἡ κάτω σιαγών, δείχνοντας ἔτσι ὁ ἅγιος ποιός πραγματικά εἶναι, ἀφοῦ ξέρουμε ὅτι εἰς τό μαρτύριόν του ἐπριονίσθη εἰς τό στόμα.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Μυτιλήνης κ.κ. Ἰάκωβος ἀνεφέρθη εἰς τήν κατανυκτικήν περίοδον τῆς μεγάλης καί ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, τήν ὁποίαν διανύομεν, μέ τάς πολλάς ἀκολουθίας, τάς προηγιασμένας θείας λειτουργίας, τήν νηστείαν, τήν θείαν κοινωνίαν, τήν προσευχήν καί ἐτόνισε πώς αὐτοί εἶναι οἱ τρόποι μέ τούς ὁποίους μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ξεπεράσῃ τά προβλήματά του. Ἡ ἔλευσις τῆς τιμίας κάρας ἀποτελεῖ συμπλήρωμα εἰς ὅλα αὐτά πού προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας αὐτήν τήν περίοδον καί γίνεται αἰτία πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καί ὁλοκληρώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν
Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Μέ λαμπρότητα ἑορτάσθη τήν 18ην Μαρτίου 2012 ἡ Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (Κυριακή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ) εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον, ἐπραγματοποίησε τήν τελετήν τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου – Λαγυνῶν.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν Ἱερόν Ναόν παρευρέθη καί ὁ ἐλλογιμώτατος καθηγητής τῆς Νευρολογίας κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, Διευθυντής τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως διά τήν Νόσον τοῦ Alzheimer καί λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος.

Εἰς τήν ἀρχήν τῆς ὁμιλίας του πρός τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη εἰς τούς δύο σημαντικούς λόγους ἐξαιτίας τῶν ὁποίων ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μας δίδει τήν εὐκαιρίαν νά προσκυνήσωμεν τόν Τίμιον Σταυρόν. Ὁ πρῶτος, ὅπως ἐσημείωσεν ὁ Σεβασμιώτατος, ἔχει σχέσιν μέ τό γεγονός ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μιᾶς περιόδου δυσκόλου καί ἀπό σωματικῆς ἀλλά καί ἀπό πνευματικῆς ἀπόψεως. Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, προβάλλει τόν Τίμιον Σταυρόν, διά νά λάβωμεν ἀπό αὐτόν τήν λυτρωτικήν χάριν καί νά ἐναποθέσωμεν εἰς αὐτόν τά βάρη τῶν ἁμαρτιῶν μας, καθώς ὁ Σταυρός εἶναι ἐκεῖνος πού ἔφερε τήν λύτρωσιν ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν καί μόνον κάτω ἀπό τήν σκιάν Του μπορεῖ νά βρῇ κανείς παρηγορίαν, νά πάρῃ δυνάμεις πνευματικάς, ὥστε νά ἀξιωθῇ νά προσκυνήσῃ τήν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὁ ἄλλος λόγος, ὅπως ἐπεσήμανεν ὁ Σεβασμιώτατος, εἶναι ἡ εὐκαιρία πού δίδεται εἰς τόν κάθε χριστιανόν νά συνειδητοποιήσῃ πώς ἡ ζωή του εἶναι ἕνας Σταυρός, ἐφ' ὅσον θελήσῃ

νά ἀκολουθήσῃ τόν Χριστόν, εἶναι Σταυρός πού σημαίνει ὅτι εἶναι Ζωή θυσίας, θλίψεων, δοκιμασιῶν. Ὁ Θεός ἀπό ἀγάπη ἔγινεν ἄνθρωπος καί ἀνέβη ἐπάνω εἰς τόν Σταυρόν καί μέ τό αἷμα καί τόν θάνατόν Του ἐπί τοῦ Σταυροῦ, νέκρωσε τόν θάνατον διά νά μᾶς χαρίσῃ ζωήν τήν ἀθάνατον.

Εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς ὁμιλίας του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτόνισεν ὅτι σήμερον εἶναι μεγάλη ἡ ἡμέρα, καθώς εὑρισκόμεθα εἰς τό μέσον μιᾶς ἁγίας περιόδου, κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίδει τήν εὐκαιρίαν προσκυνοῦντες τόν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ νά τόν κρατήσωμεν εἰς τό χέρι, εἰς τήν καρδιάν μας καί νά προχωρήσωμεν. Διότι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό Σύμβολον τῆς νίκης, τῆς θυσίας καί τοῦ θριάμβου, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι Ἐκεῖνος πού μᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπό τήν φθοράν τοῦ θανάτου, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι Ἐκεῖνος πού φέρνει τήν Ἀνάστασιν καί μᾶς καλεῖ ὅλους εἰς τήν ἑνότητα τῆς ἀγάπης καί τήν κοινωνίαν τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄλλωστε, αἱ δύο κεραῖαι τοῦ Σταυροῦ, ἡ κάθετος καί ἡ ὁριζόντια, αὐτό δηλώνουν, ὅτι δηλαδή πρέπει νά ἔχωμεν ἀγάπην πρός τόν Θεόν καί ἀγάπην μεταξύ μας καί ἐκεῖ πού συναντᾶται τό σταυροδρόμι τῆς πορείας μας, ἐκεῖ πού συναντῶμεν τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀπό ἐκεῖνο τό σημεῖον ἀρχίζει μέσα μας ἡ ἀληθινή ζωή, τό ἀληθινό πανηγύρι, ἡ ἀληθινή χαρά, πού μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά πορευώμεθα καί νά ὑπερβαίνωμεν κάθε τί πού ἀμαυρώνει τήν χαράν.

Εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον διά τήν Τελετήν τοῦ Καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου

Τήν Μεγάλην Πέμπτην 12 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης μετέβη εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὅπου καί ἔλαβε μέρος εἰς τήν τελετήν καθαγιασμού τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀπό τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον.

Τό Ἅγιον Μύρον εἶναι ἕν μεῖγμα λαδιοῦ καί πεντήκοντα ἑπτά διαφορετικῶν φυτῶν καί ἀρωματικῶν οὐσιῶν, τό ὁποῖον παρασκευάζεται ἀπό τό 1208 ἀποκλειστικῶς εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον (μέ ἐξαίρεσιν τό ἔτος 1208 ὅταν καί ἐπαρασκευάσθη ἐν Νικαίᾳ) καί κατόπιν ἀποστέλλεται εἰς ὅλας τάς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, προκειμένου νά χρησιμοποιηθῇ κατά τό μυστήριον τοῦ χρίσματος. Ὀνομάζεται ἐπίσης καί «ἔλαιον εὐχαριστίας» ἤ «ἔλαιον χρίσεως» ἤ «χρίσμα εὐχαριστίας» ἤ «χρίσμα ἐπουράνιον». Χρησιμοποιεῖται κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χρίσματος, μετά τήν τέλεσιν τοῦ Μυστηρίου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἐπίσης τό Ἅγιον Μύρον χρησιμοποιεῖται διά τό χρίσμα εἰς τούς ἑτεροδόξους πού ἐπιθυμοῦν νά γίνουν Ὀρθόδοξοι, εἰς τά Ἐγκαίνια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, εἰς τόν Καθαρισμόν καί Ἁγιασμόν τῆς Ἁγίας Τραπέζης (βλ. Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ) καθώς καί εἰς ἀλλάς διαφόρους περιστάσεις κατά τήν Τάξιν πού τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει ὁρίσει. Παλαιότερα ἐπίσης ἐχρησιμοποιεῖτο καί διά τό Χρίσμα τῶν βασιλέων, ὅταν ἀνήρχοντο εἰς τόν Θρόνον τους.

Τό Ἅγιον Μύρον παρασκευάζεται μέ ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου, περίπου κάθε δέκα χρόνια. Τήν παρασκευήν ἐπιβλέπουν δύο ἐπιτροπαί, ἡ ἐκκλησιαστική πού ἀποτελεῖται ἀπό ἱερεῖς καί ἡ ἐπιτροπή κοσμητόρων πού περιλαμβάνει σχετικούς μέ τό τεχνικόν μέρος

τῆς παρασκευῆς χημικούς, φαρμακοποιούς καί ἐμπόρους ἀρωματικῶν εἰδῶν, τῆς ὁποῖας προεδρεύει ὁ Ἄρχων Μυρεψός. Ἡ ἕψησις τοῦ Μύρου γίνεται κατά τήν Μεγάλην Ἑβδομάδα, ἀπό τήν Κυριακήν τῶν Βαΐων ἕως καί τήν Μεγάλην Πέμπτην. Ἡ ἕψησις τοῦ Μύρου γίνεται εἰς εἰδικόν Κουβούκλιον, τό ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Τήν Κυριακήν τῶν Βαΐων καί τήν Μεγάλην Δευτέραν γίνεται ἀπό τόν Πατριάρχην εὐλογία τῶν κοσμητόρων καί Μικρός Ἁγιασμός τῶν σκευῶν καί ὑλικῶν, πού θά χρησιμοποιηθοῦν διά τήν παρασκευήν τοῦ Μύρου. Εἰς τό τέλος τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Πατριάρχης, ἀφοῦ βάλλῃ ὁρισμένα ἀπό τά ὑλικά εἰς τούς λέβητας, ἀνάβει τήν φωτιάν διά τό ψήσιμον, πού καίει μέ κομμάτια παλαιῶν εἰκόνων, φθαρμένα ἐκκλησιαστικά ἔντυπα, καθώς καί ἄχρηστα ξύλα ἀπό διάφορα μέρη Ναῶν. Τήν Μεγάλην Τρίτην γίνεται μνημόσυνον αὐτῶν πού ἔχουν δωρίσει χρήματα ἤ εἴδη διά τήν παρασκευήν τοῦ Μύρου, καθώς καί ἀνάγνωσις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Τήν Μεγάλην Τετάρτην συμπληρώνεται τό μίγμα εἰς τούς λέβητας μέ τόν μόσχον καί τά διάφορα βότανα, καί ὁλοκληρώνεται ἔτσι ἡ παρασκευή τοῦ Μύρου, πού τοποθετεῖται εἰς ἀργυρᾶ δοχεῖα. Τέλος, τό πρωί τῆς Μεγάλης Πέμπτης τελεῖται ὁ Ὄρθρος εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Κατόπιν, διεξάγεται λιτανεία εἰς τό ἐσωτερικόν της Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, εἰς τήν ὁποίαν τό Μύρον μεταφέρεται ἀπό εἰκοσιτέσσαρες Ἀρχιμανδρίτας πού κρατοῦν τά 12 μεγάλα ἀργυρᾶ δοχεῖα καί τελευταῖον τόν Πατριάρχην μέ μιά μικράν Μυροθήκην. Ἡ τελετή ὁλοκληρώνεται μέ Θείαν Λειτουργίαν, κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας εὐλογεῖται καί καθαγιάζεται τό Ἅγιον Μύρον. Κατόπιν, τό Μύρον μεταφέρεται καί ἀποθηκεύεται εἰς τά μεγάλα δοχεῖα τοῦ Μυροφυλακίου, εἰς τόν Πύργον τοῦ Πατριαρχείου. Ἀπό ἐκεῖ διανέμεται εἰς τάς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Εἶναι γεγονός ἰδιαιτέρας σημασίας εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί γίνεται πάντοτε κατά τήν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Τό Ἅγιον Μύρον χρησιμοποιεῖται εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν κατ' ἐξοχήν εἰς τήν βάπτισιν καί συμβολίζει τήν μετάδοσιν τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τούς νεοφωτίστους Ὀρθοδόξους.

Τά συστατικά πού χρησιμοποιοῦνται διά τήν παρασκευήν τοῦ Ἁγίου Μύρου εἶναι:

Ἀγγελική, ἀριστολοχία, ἄσσαρον, βαλσαμέλαιον, βατάνι ἄκαιρον, δρόγαι, ἐλαιόλαδον, ἐλένιον, ἐχινάνθη, ζινγκίβερη, ζουτομπά, ἴριδα, καγχρεά, κανέλα, καρποβάλσαμον, καρυοφύλλιον, κάσσια μαύρη, κελτικόν, κιννάμωμον, κόρον, κρασί, κύπερι, λάβδανον, μάκαρι, μαστίχα Χίου, ματλαία ἐλαίου, μητζόκοκκάμυρα, μυροβάλανον, νάρδος, ξυλοβάλσαμον, πέτιτον, πιπέρι μαῦρον, ροδέλαιον, σάψιχον, σμύρνα, στάχον, στύρακας, τερεβινθίνη, τζιτζίβερι, φύλλα ἰνδικοῦ καί ὁ μόσχος.

Θεμελίωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης-Λαγυνῶν

Μέ λαμπρότητα ἐπραγματοποιήθη ἡ τελετή τῆς θεμελιώσεως τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης εἰς τήν περιοχήν τῶν Λαγυνῶν. Τό πρωί τῆς 21ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐτελέσθη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τῶν Τιμίων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου. Εἰς τό Ἱερόν Βῆμα παρευρέθη συμπροσευχόμενος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος, καθώς καί ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος, ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Ἀπόστολος Τζιτζικώστας, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Λαγυνῶν κ. Ἀντώνιος Τράκας, ὁ Διοικητής τῆς 14ης Μεραρχίας MLRS, ὁ Διοικητής τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λαγκαδᾶ, καθώς καί ἀντιπροσωπεία ἀπό ὅλα τά σχολεῖα Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ.

Μετά τό πέρας τῆς Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε λιτανεία τῆς Τίμιας Κάρας τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ εἰς κεντρικάς ὁδούς τῆς πόλεως. Εἰς τήν μεγάλην θρησκευτικήν πομπήν συμμετεῖχαν οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφερείας, τιμάς ἀπέδωσε ἄγημα τοῦ στρατοῦ, ὁμάς παιδιῶν πολιτιστικῶν συλλόγων μέ τάς παραδοσιακάς των στολάς, ἡ φιλαρμονική τῆς Ἀστυνομίας καί πλῆθος πιστῶν. Ἡ πομπή κατέληξε εἰς τήν κεντρικήν πλατείαν, ὅπου εὑρίσκεται ὁ ὑπό θεμελίωσιν νέος Ἱερός Ναός τῆς περιοχῆς τῶν Λαγυνῶν καί ὅπου παλαιότερα ὑπῆρχε Ἡρῶον πρός τιμήν ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ἡρωϊκῶς διά τήν πατρίδα καί τήν Ὀρθοδοξίαν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εἰς τήν ὁμιλίαν του εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ.κ. Ἰάκωβον, ὁ ὁποῖος μέ πολλήν ἀγάπην ἦρθε εἰς τήν περιοχήν καί τήν ἐνορίαν μας καί ἐκόμισε, μεσούσης τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὐτόν τόν πνευματικόν θησαυρόν, διά νά λάβωμεν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου. Τόν Σεβασμιώτατον Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ.κ. Ἰάκωβον ἐξεπροσώπησεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰάκωβος Πιτσίλκας.

Εἰς τήν συνέχειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη εἰς τούς Ἁγίους

Ραφαήλ, Νικόλαον καί Εἰρήνην, οἱ ὁποῖοι μέ τήν ζωήν καί τό μαρτύριόν τους ἀποτελοῦν σημεῖον ἀναφορᾶς καί τιμῆς διά τήν Ἐκκλησίαν μας. Αὐτοί οἱ Νεομάρτυρες Ἅγιοι ἀποτελοῦν, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, σημεῖα ἱερᾶς ἐμπνεύσεως πού μᾶς δείχνουν τόν δρόμον τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἀληθείας τόν ὁποῖον πρέπει νά πορευθῶμεν. Οἱ Ἅγιοι μας μεταφέρουν τό μήνυμᾶ τῆς ἀγάπης τους πρός τόν Χριστόν καί μας θυμίζουν ὅτι αἱ δυσκολίαι πού ἔχει ὁ καθένας μας ὑπερνικῶνται μέ τήν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Κύριος συνέτριψε τόν θάνατον, μέσα ἀπό τόν δικόν Του θάνατον, καί μέσα ἀπό τήν θυσίαν Του εἰς τόν Σταυρόν ἔδωκε εἰς ὅλους μας πηγήν ζωῆς. Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ, τοῦ ὁποίου κατευοδώνουμε τήν Ἱεράν Κάραν καί ὁ ὁποῖος ὅλον αὐτόν τό διάστημα ὑπῆρξε ὁ ἐξέχων φιλοξενούμενος τῆς περιοχῆς μας, εἶναι ὁ μεγάλος Ἅγιος ὁ ὁποῖος παντοῦ προφθάνει καί συμπαρίσταται εἰς τόν ἀνθρώπινον πόνον, διότι καί ὁ ἴδιος ἐπόνεσε καί ἔμεινε πιστός μέχρι θανάτου μέσα ἀπό τό φρικτόν μαρτύριόν του, διότι δέν ἠρνήθη τόν Χριστόν καί δέν συνηργάσθη μέ ὅλους αὐτούς πού κατέκτησαν τόν τόπον μας μέ σκοπόν τόν ἀφανισμόν μας. Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ ἀπό σήμερον θά εἶναι συμπολιοῦχος τῆς περιοχῆς τῶν Λαγυνῶν, μαζί μέ τόν Ἅγιον Νικόλαον, καί θά ἀποτελοῦν παρηγορίαν, πηγήν χάριτος, πηγήν εὐλογίας καί πηγήν ἐμπνεύσεως διά τά παιδιά καί τήν νεολαίαν τῆς περιοχῆς μας, πού θά διδάσκεται ὅλα ἐκεῖνα τά γράμματα τοῦ Θεοῦ, πού μέσα ἀπό τήν παράδοσιν καί τό κρυφόν σχολειόν ἐκράτησεν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Ἔτσι ἐκρατήθη τό γένος αὐτό ἀδούλωτον καί ἐλεύθερον.

Ἡ διπλή ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας

Μέ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα ἑωρτάσθη εἰς τόν Λαγκαδᾶν ἡ διπλή Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821.

Αἱ ἐκδηλώσεις ξεκίνησαν τήν 24ην Μαρτίου 2012 μέ τόν ἑσπερινόν του Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, πού ἐτελέσθη εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Περιβολακίου,εἰς τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Αἱ ἐκδηλώσεις διά τήν ἐθνικήν ἐπέτειον ἐκορυφώθησαν τήν 25ην Μαρτίου 2012, ἑορτήν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μέ τήν Ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν καί τήν Δοξολογίαν ἐπί τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821, εἰς τάς ὁποίας προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Εἰς τόν κατάμεστον Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς, παρουσίᾳ ὅλων των ἀρχῶν τοῦ τόπου μέ ἐπικεφαλῆς τόν βουλευτήν κ. Θεόδωρον Καράογλου, τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, σύσσωμον το δημοτικόν συμβούλιον Λαγκαδᾶ, τόν Διοικητήν τῆς 194 MLRS, τόν Διοικητήν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Λαγκαδᾶ, τόν Διοικητήν τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Λαγκαδᾶ, ἐκπροσώπων τῶν φορέων πολιτισμοῦ καί τῆς μαθητειώσης νεολαίας πρωτοβαθμίου καί δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως, ἐξεφώνησε τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἡ ἐκπαιδευτικός κα Εὐτυχία Φιριπή, Διευθύντρια τοῦ Γυμνασίου Σοχοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος συγχαίρων τήν ὁμιλήτριαν καί τόν λαόν διά τήν παρουσίαν τους ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τόν διπλόν χαρακτῆρα τῆς ἑορτῆς, τήν ἑορτήν τῆς «πίστεως καί τῆς ἐλευθερίας», καί ὑπεγράμμισε ὅτι τό χαρμόσυνον μήνυμα τοῦ ἀληθινοῦ Σωτῆρος, πού ξεκίνησε μέ τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, ἐνίσχυσε τό φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καί εἰς τήν ἐπανάστασιν, διότι εἶχον πλέον τήν βεβαιότητα τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχαγγέλου: «οὐκ ἀδυνατήσει παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα».

Εἰς τήν συνέχειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Ποιμενάρχης μας ἐσημείωσεν ἀφ' ἑνός ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι πιστός εἰς τάς ὑποσχέσεις Του καί ὅτι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι καταπατῶμεν τάς ἐντολάς Του, αἱ ὁποῖαι δέν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι δέν μᾶς δεσμεύουν ἀλλά μᾶς προφυλάσσουν, καί ἀφ' ἑτέρου ὅτι πρέπει καί πάλιν νά κρατήσωμεν ὑψηλά τήν σημαίαν καί τό λάβαρον τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος καί νά μείνωμεν πιστοί εἰς τά διδάγματα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Μέ ἀφορμήν τήν ἀπάντησιν τῆς Παναγίας εἰς τόν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ: «Ἰδού ἡ δούλη

Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά Σου», κατέληξε λέγοντας ὅτι, ἄν θέλωμεν εἰς τήν ζωήν μας νά συντελεσθῇ ὁ Εὐαγγελισμός, ἄν θέλωμεν νά βιώσωμεν τήν μοναδικήν ἐμπειρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, θά πρέπη νά ἀναφωνήσωμεν «Γενηθήτω κατά τό ρῆμά Σου, Κύριε», τονίζοντας ἰδιαιτέρως ὅτι ὑπάρχει σωτηρία καί ἐλπίς δι᾽ ὅλους ἡμᾶς.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καί πλήθους λαοῦ, μετέβησαν εἰς τόν χῶρον τοῦ Ἡρώου Λαγκαδᾶ, ὅπου ἐπραγματοποιήθη κατάθεσις στεφάνων καί ἀμέσως μετά ἐπραγματοποιήθη ἡ παρέλασις εἰς κεντρικήν ὁδόν τῆς πόλεώς μας.

Τό ἀπόγευμα τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἔλαβεν χῶραν συγκινητική ἐκδήλωσις πού διωργάνωσεν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς συνεργασίαν μέ πολιτιστικούς καί χορευτικούς συλλόγους τοῦ Λαγκαδᾶ, εἰς τήν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς τήν ἐπιμέλειαν τῆς ὁποίας εἶχεν ὁ ἐλλογιμώτατος Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Τρύφων Τσομπάνης. Μέ τό πλούστον αὐτό πρόγραμμα ἔκλεισαν αἱ ἐπετειακαὶ ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς διπλῆς Ἑορτῆς τοῦ Γένους, δηλαδή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821.

Ε' Κυριακή των Νηστειῶν
Κυριακή τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

Τήν Κυριακήν, 1η Ἀπριλίου 2012, Ε' Κυριακή τῶν Νηστειῶν καί ἡμέρα ἑορτῆς τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου, ὅπου καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, μέσα εἰς ἰδιαιτέρως φορτισμένον συγκινησιακόν κλίμα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρουσίασε εἰς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τόν νέον Ἱερατικόν Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἉγίουΚωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου καί Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον Ἀσσήρου, Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον π. Ἀλέξανδρον Φίλλιον, πτυχιοῦχον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καί Διευθυντήν τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μητροπολίτου μας. Ὁ Σεβασμιώτατος δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσῃ ἐκ βάθους καρδίας καί τόν ἀπερχόμενον, λόγῳ συνταξιοδοτήσεως, Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον π. Θεόφιλον Τσολακίδην, δι' ὅλα ὅσα προσέφερεν αὐτά τά ἔτη εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἀσσήρου συμβάλλων τά μέγιστα, ὥστε ἡ ἐνορία τῆς Ἀσσήρου νά ἀποτελῇ σήμερον μίαν ἐνορία πρότυπον τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Λαγκαδᾶ.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀπένειμε εἰς τόν π. Θεόφιλον τόν τιμητικόν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀσσήρου, ὥστε νά ἠμπορῇ νά συνεχίζῃ νά ἀσκῇ, δι' ὅσον χρονικόν διάστημα τό ἐπιθυμεῖ, τά πνευματικά του καθήκοντα εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἀσσήρου. Ἀπό τήν πλευράν του ὁ π. Θεόφιλος Τσολακίδης ἐξέφρασε πρός τόν Σεβασμιώτατον κ. Ἰωάννην τάς εἰλικρινεῖς καί ὁλοθέρμους εὐχαριστίας του, τόσον διά τήν ἐμπιστοσύνην πού ἐπέδειξεν ὁ Σεβασμιώτατος πρός τό πρόσωπόν του ὅλον αὐτό τό χρονικόν διάστημα, ἀπό τή ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του ὡς Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, ὅσον καί διά τόν τιμητικόν τίτλον πού τοῦ ἀπενεμήθη, ἐνῶ διεβεβαίωσεν ὅτι μέ ὅλας του τάς δυνάμεις θά στηρίξῃ τόν νέον Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον Ἀσσήρου, π. Ἀλέξανδρον Φίλλιον, εἰς τό πολυεύθυνον καί ἐπίπονον ἔργον τό ὁποῖον ἀναλαμβάνει.

Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου.

Εἰς τήν Α΄ Στάσιν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου χοροστάτησε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελισσοχωρίου.

Εἰς τήν Β΄ Στάσιν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου χοροστάτησε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

Εἰς τήν Γ΄ καί Δ΄ Στάσιν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου χοροστάτησε εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Α΄ Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τον Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελισσοχωρίου

Β΄ Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς

Γ΄ και Δ΄ Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Μεγάλη Ἑβδομάς
εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τελέστηκαν ὅλες οἱ ἱερές ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος στήν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι, ὅπου χοροστατοῦσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, οἱ ναοί ἦταν γεμάτοι ἀπό τήν προσέλευση τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι προσέρχονταν γιά νά προσευχηθοῦν, νά πάρουν τήν εὐχή του Ποιμενάρχη τους καί νά ἀκούσουν τά μεστά νοημάτων κηρύγματά του.

Τήν Παρασκευήν 6 Ἀπριλίου 2012 ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑποδοχή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου Λαζάρου καί ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθει ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ. Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου Εὐαγγελισμοῦ. Τήν ἑπομένη, κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στήν Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου.

Τήν Κυριακή τῶν Βαΐων, χοροστάτησε στόν Ὄρθρο καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Ναό Αγίου Αθανασίου και Αγίου Νεκταρίου Καβαλλαρίου.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Τήν Μεγάλη Δευτέρα χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία

Κυριακή τῶν Βαΐων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Νεκταρίου-Καβαλλαρίου.

τοῦ Νυμφίου στόν Ἱερό Ναό Αγίας Κυράννης-Ὄσσης καί τή Μεγάλη Τρίτη στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Λαγκαδᾶ. Τή Μεγάλη Τετάρτη μετέβη στην Κωνσταντινούπολη ὅπου τήν Μεγάλη Πέμπτη ἔλαβε μέρος στόν καθιαγιασμό τοῦ Αγίου Μύρου που τελεῖται κάθε δέκα χρόνια ἀπό τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη, καί στήν Πατριαρχική Θεία Λείτουργία.

Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία τῶν Παθῶν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ. Στόν ἴδιο Ἱερό Ναό, τήν ἑπομένη, Μεγάλη Παρασκευή πρωΐ, χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὡρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μετέβη στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης στά Κοιμητήρια τῆς πόλεως Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία καί ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τῶν Κοιμητηρίων. Ἀξίζει να σημειωθεί πώς πολύς κόσμος ἔσπευσε στα κοιμητήρια, γιά νά ψάλλει τά ἐγκώμια και ν' ἀκολουθήσει τον ἐπιτάφιο στην περιφορά ἐντός τοῦ περίβολου τῶν κοιμητηρίων. Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό χῶρο τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Ἄννης στήν εἴσοδο τῆς πόλεως καί ἐτέλεσε ὑπαίθρια τήν Ἀκολουθία τῆς Ἀποκαθηλώσεως.

Ἀπό τήν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν,
Ἁγίας Κυράννης-Ὄσσης καί Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ

Στιγμιότυπα ἀπό τήν ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Πέμπτης
εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

«Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο».

« Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ...»!

Τό ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου καί τῶν Ἐγκωμίων στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, τά πρόσωπα ὅλων ἦταν θλιμμένα και με ταπείνωση στέκονταν μπροστά στον ἀνθοστόλιστο ἐπιτάφιο. Τά μυροβόλα ἀρώματα τοῦ θυμιάματος πλημμύρισαν τον Ἱερό Ναό κι ἔγιναν ἕνα μέ τά ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν πού ἀγκάλιαζαν το σώμα τοῦ Χριστοῦ. «Ἡ Ζωή ἐν Τάφω...» και τά ἄλλα ἐγκώμια σκόρπισαν συγκίνηση στο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθησε ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε καί ἡ συνάντηση τῶν Ἐπιταφίων τῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως στήν κεντρική πλατεία, ἡ ὁποία κυριολεκτικά κατεκλύσθη ἀπό τόν κόσμο, πρός τόν ὁποῖο ὁ σεπτός Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε λόγους ἀγάπης, πατρικές εὐχές καί κάλεσε τους πιστούς να δίδουν διαρκῶς ὁμολογία πίστεως και μαρτυρία Χριστοῦ, ὅπως την ἔδωσαν με τη συγκλονιστική παρουσία τους αὐτή τη μοναδική βραδιά τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου.

Τό Μεγάλο Σάββατο τό πρωΐ ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τή Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βα-

σιλείου στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀσσήρου. Τό βράδυ στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐτελέσθη μέ λαμπρότητα καί ἀπό τόν Σεβασμιώτατο ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ ἴδιος κατόπιν χοροστάτησε στόν ἀναστάσιμο Ὄρθρο καί προεξῆρχε τῆς ἀναστάσιμης Θείας Λειτουργίας. Τό πρωΐ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καί οἱ ἱερεῖς, ἀφοῦ ἐνεδύθησαν τά ἄμφια τους στο Ἐπισκοπεῖο, ξεκίνησαν τήν πομπή πρός τον Μητροπολιτικό Ναό προηγουμένων τῶν χορῶν πού ἔψαλλαν τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα.... Ἀκολούθησε ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης, στόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μας με τή συμμετοχή τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί ὅλου τοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἀναγνώσθηκε τό Εὐαγγέλιο σε 10 γλῶσσες. Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ δέχθηκε τίς πασχαλινές εὐχές τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καί τοῦ λαοῦ καί διένειμε σέ ὅλους κόκκινα αὐγά, εὐχόμενος σέ ὅλους τό «Χριστός Ἀνέστη».

Στιγμιότυπον ἀπό τήν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης-Ἀσσήρου, ψάλλοντες τό « Ἀνάστα ὁ Θεός...»

«Δεῦτε Λάβετε Φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός...»

Ἀπό τήν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Ἀπό τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.

Λαμπρά Πανήγυρις ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εὑρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης

Τήν Τρίτην 17 Ἀπριλίου, τρίτην ἡμέραν ἀπό τοῦ Πάσχα, ὅπως καί κάθε Λαμπροτρίτην, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἔλαβε χώραν ἡ πανήγυρις τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης.

Ἡ πανήγυρις τελεῖται εἰς ἀνάμνησιν τῆς διά θαλάσσης ἐλεύσεως θαυματουργικῷ τῷ τρόπω, πρίν ἀπό χίλια καί πλέον ἔτη τῆς ἱερᾶς θαυματουργοῦ εἰκόνος, πού ἀποτελεῖ καί τό μεγαλύτερον προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Εἰς τήν λαμπράν πανήγυριν ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τήν ἱεράν μονήν τῶν Ἰβήρων, προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐνῶ συμμετεῖχε καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Παλμύρας κ.κ. Ἰωάννης (Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας).

Τήν Δευτέραν 16 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τό

κατάμεστον, ἀπό πιστούς καί προσκυνητάς ἀπό ὅλον τόν κόσμον, καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Κατά τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τό Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων καί προεξῆρχε τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτούργου πού ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης εἰς τό Κάθισμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀξίζει νά σημειωθῇ ὅτι πρόκειται περί τοῦ μοναδικοῦ-ἐκτός τοῦ περιβόλου τῆς ἱερᾶς μονῆς-ναοῦ, εἰς τόν ὁποῖον τελεῖται ἡ Θεία Λει-

Η
ΘΟ ΛΛΟΥ
ΚΑΘΟΛΟΟ

τουργία, μέ τήν παρουσίαν τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης, ἡ ὁποία εἶναι ὁ φύλαξ τῆς Μονῆς καί δέν ἐξέρχεται ποτέ τῶν πυλῶν της, πλήν τῆς Λαμπροτρίτης.

Συγκινητική ἦτο καί ἡ στιγμή κατά τήν ὁποίαν ἐψάλη τό «Χριστός Ἀνέστη» εἰς τέσσαρας διαφορετικάς γλώσσας (Ἑλληνικά, Γεωργιανά, Ρωσικά, Ἀραβικά).

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἅπαντες μετέβησαν εἰς τό Ἁγίασμα τῆς Παναγίας, ὅπου πιστοί καί προσκυνηταί ἔλαβαν τήν εὐλογίαν τοῦ ἀντιδώρου ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας.

Τήν τελευταίαν ἡμέραν τῆς παραμονῆς του εἰς τό Περιβόλιον τῆς Παναγίας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐπεσκέφθη τό κελλίον τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου τοῦ Πλακίδα (Μυλοπόταμος), τό ὁποίον εἰς τό παρελθόν ὑπῆρξε τόπος ἐξορίας τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ τοῦ Γ΄, τήν Ἱεράν Μονήν Σταυρονικήτα καί τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ὅπου εἶχεν ἐπαφάς μέ τούς Καθηγουμένους τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἀρχιμ. Τύχωνα καί Ἀρχιμ. Χρυσόστομον.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου – Καβαλλαρίου

Μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί μέ τήν παρουσίαν πλήθους πιστῶν, τήν Δευτέραν 23 Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ἡμέραν ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπραγματοποιήθησαν ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην τά θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τό Καβαλλάριον Θεσσαλονίκης.

Εἰς τήν τελετήν τῶν Θυρανοιξίων παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καβαλλαρίου κ. Γεώργιος Παρατσουκίδης, ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λαγυνῶν κ. Ἀντώνιος Τράκας καί σύσσωμον το Δημοτικόν Συμβούλιον Λαγκαδᾶ.

Μέ τό πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τήν συγκίνησίν του καί τήν μεγάλην του χαράν διά τήν τέλεσιν τῶν Θυρανοιξίων ἑνός Ναοῦ λημονησμένου καί ξεχασμένου ἀλλά μέ μεγάλην ἱστορίαν, ὁ ὁποῖος πλέον θά ἀποτελεῖ ἕν κόσμημα διά τήν Μητρόπολίν μας καί διά τήν εὐρυτέραν περιοχήν, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε.

Εἰς τήν συνέχειαν ἐξέφρασε τάς βαθυτάτας εὐχαριστίας του πρός ὅλους ὅσοις ἐκοπίασαν διά τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καί ἰδιαιτέρως πρός τόν Πρωτοπρεσβύτερον π. Ἀνδρέαν Τασούλαν, ὁ ὁποῖος ὅλον αὐτό τό διάστημα μέ προσωπικήν ἐργασίαν καί αὐταπάρνησιν εἶχε τήν ἐπίβλεψιν διά τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ὥστε ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου νά ἀποπερατωθῇ καί νά εἶναι λειτουργήσιμος. Παραλλήλως, εὐχήθηκε νά ἀποπερατωθοῦν συντόμως καί οἱ ὑπόλοιποι

ναοί τῆς Μητροπόλεως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπό ἀνέγερσιν, ὅπως ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Περιβολακίου, ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Λαγυνῶν καί ὁ Ἱερός Ναός τῶν Θεοφανείων Λαγκαδᾶ.

Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἐλλογιμώτατος Λέκτωρ Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. κ. Τρύφων Τσομπάνης, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τό γεγονός ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ἀμέσως μετά τήν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, ἔδειξε ἰδιαίτερον καί ἔντονον ἐνδιαφέρον διά τήν ἀνάδειξιν καί ἀναστήλωσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡ ὁποία εἶχε συληθεῖ ἀπό ἀρχαιοκαπήλους. Ἔχων ὡς στόχον τήν παροχήν κάθε δυνατῆς βοηθείας διά τήν πλήρη ἀναστήλωσιν καί διάσωσιν τοῦ μνημείου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐπεκοινώνησε μέ τήν Θ΄ Ἐφορείαν Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων καί ἔτσι ξεκίνησαν ἀμέσως αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι. Κατόπιν, ὁ κ. Τσομπάνης ἀνεφέρθη εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Ναοῦ ἐπισημαίνων ὅτι ἡ ἀνασκαφή ἔδωσε ἀξιόλογα εὑρήματα, ὅπως, διά παράδειγμα, ὅτι διεπιστώθησαν ἀρχαιότεραι φάσεις ἀναγόμεναι ἕως καί τόν 11ον αἰῶνα καί ἐπιπλέον ἦρθαν εἰς τό φῶς ταφαί καί ἄλλα ἐνδιαφέροντα εὑρήματα. Καί κατέληξε λέγοντας ὅτι μέ τήν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συντηρήσεως τοῦ Ναοῦ ἡ ἐπαρχία διαθέτει πλέον ἕν μεταβυζαντινόν μνημεῖον ἕτοιμον διά κάθε λειτουργικήν χρῆσιν, ἡ σπουδαιότης τοῦ ὁποίου τό καθιστά λαμπρόν προσκύνημα.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν Θυρανοιξίων, ἀκολούθησε πανηγυρικός ἀρχιερατικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καθώς καί ἡ πρώτη Θεία Λειτουργία μετά ἀπό αἰῶνας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἡ κάτω σιαγών τοῦ Ἁγίου καί Θαυματουργοῦ Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς

Τό σεπτόν λείψανον τῆς κάτω σιαγόνος τοῦ Ἁγίου καί Θαυματουργοῦ Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς, ἡ ὁποία φυλάσσεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Ραφαήλ - Σπηλίου, ὑπεδέχθη, μέσα σέ κλίμα κατανύξεως, ἡ πόλις τοῦ Λαγκαδᾶ, τήν 15ην Φεβρουαρίου 2012.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὑπεδέχθη, ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, τό Ἱερόν Λείψανον, τό ὁποῖον καί ἐκόμισε, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ.κ. Εἰρηναῖος.

Ἐν συνεχείᾳ, τό Ἅγιον Λείψανον, συνοδείᾳ τοῦ κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, καί πλήθους λαοῦ, μετεφέρθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, ὅπου καί ἐτελέσθη Δοξολογία καθώς καί Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν ὁμιλίαν του ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τόν βίον καί τήν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου καί ἐξέφρασε τήν χαράν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας διά τήν ἄφιξιν τοῦ χαριτοβρύτου Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τοῦ Θαυματουργοῦ καί συγκεκριμένως τῆς πολυπαθοῦς κάτω σιαγόνος, ἡ ὁποία ὑπέστη πριονισμόν ἀπό τούς Τούρκους κατά τό μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λάμπης, Σιβρήτου καί Σφακείων «ὁποῖος ἱκανοποίησε τό αἴτημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἐκόμισε τό σεπτόν Λείψανον πρός ἁγιασμόν καί ὠφέλειαν τῶν πιστῶν. Ὁ Μητροπολίτης μας ἐτόνισε πώς πρόκειται δι᾽ ἕν γεγονός θαυμαστόν τό ὁποῖον θά μᾶς ἐπιτρέψει νά ἐκφράσωμεν τήν εὐχαριστίαν καί τήν εὐγνωμοσύνην μας πρός τόν Ἅγιον Ραφαήλ. Τέλος, ἐξῆρε τό ἐνδιαφέρον τοῦ Μητροπολίτου Λάμπης διά τήν τιμήν καί τήν προβολήν τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων καί ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας πρέπει νά προβάλῃ τά Ἱερά Λείψανα τῶν Ἁγίων.

Ἐν συνέχειᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ.κ. Εἰρηναῖος ἀνεφέρθη ἐν συντομίᾳ εἰς τό ἱστορικόν τῆς εὑρέσεως τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, ἀπό τό ὁποῖον, ὅταν ἐκεῖνο εὑρέθη, ἔλειπε ἡ κάτω σιαγών, γεγονός τό ὁποῖον εἶχε προκαλέσει μεγάλη ἔκπληξιν. Τότε, ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος μέ συχνάς ἐμφανίσεις ζητοῦσε νά εὑρεθῇ ἡ σιαγών του. Τό 2005, κατά τρόπον θαυμαστόν καί μετά ἀπό ἐντολήν τοῦ Ἁγίου, τό σεπτόν Λείψανον μετεφέρθη ἀπό τήν Ἀμερικήν εἰς τήν Κρήτην καί πιό συγκεκριμένα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Ραφαήλ–Σπηλίου. Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης κ.κ. Εἰρηναῖος εὐχήθη εἰς ὅλους τό Ἱερόν Λείψανον νά γίνῃ πηγή εὐεργεσίας καί νά δεικνύῃ πάντοτε τήν ἀγάπην εἰς ὅσους τήν ἔχουν ἀνάγκην.

Τό λείψανον τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ παρέμεινε πρός προσκύνησιν τῶν πιστῶν, ἕως τήν Κυριακήν, 19 Φεβρουαρίου 2012

Κουρά δοκίμου μοναχοῦ

Μέσα εἰς κλίμα κατανύξεως ἐτελέσθη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος – Σοχοῦ, τό Σάββατον 3 Μαρτίου ἐ.ἔ., ἡ κουρά τοῦ δοκίμου μοναχοῦ Εὐαγγέλου Ἀθανασιάδη.

Τήν κουράν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἔδωκε εἰς τόν νέον Μοναχόν τό ὄνομα Εὐλόγιος (μνήμη τοῦ Ἁγίου τήν 5ην Μαρτίου). Εἰς τήν συγκινητικήν ἀκολουθίαν, πού ἐτελέσθη εἰς τό Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, παρέστησαν οἱ Ἀδελφοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, οἱ γονεῖς τοῦ π. Εὐλογίου, καθώς καί τά ἀδέλφια του, συγγενεῖς καί φίλοι ἀπό τόν Σοχόν καί ἀπό τάς γύρω περιοχάς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀξίζει νά σημειωθῇ ὅτι παραλλήλως μέ τήν κουράν τοῦ νέου μοναχοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προεχείρισεν εἰς πνευματικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τόν π. Γρηγόριον.

Μετά τό τέλος τῆς ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εἰς τήν ὁμιλίαν του ἐτόνισε τήν ἀξίαν τοῦ μοναχισμοῦ εἰς τάς ἡμέρας μας, συνεχάρη τόν π. Εὐλόγιον πού ἀπεφάσισε, εἰς αὐτούς τούς δυσκόλους καιρούς, νά ἀπαρνηθῇ τά ἐγκόσμια καί νά ἀφιερώσῃ τήν ζωήν του ὁλοκληρωτικῶς εἰς τόν Θεόν καί συνεχάρη τούς γονεῖς του λέγων πρὸς αὐτούς ὅτι πρέπει νά εἶναι ὑπερήφανοι διά τόν δρόμον πού ἐπέλεξε ὁ υἱός τους. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη, ἐπίσης, εἰς τόν ἀγῶνα πού πρέπει νά καταβάλῃ ὁ μοναχός εἰς ὅλην του τήν ζωήν, ὥστε νά εἶναι τό φῶς πού θά φωτίζῃ τούς πιστούς, διά νά εὑρίσκουν τόν δρόμον τῆς σωτηρίας των, εἰς μίαν περίοδον, ὅπου ὅλαι αἱ ἀξίαι, ἠθικαί καί κοινωνικαί, διέρχονται σοβαροτάτην κρίσιν.

Εἰς τήν ἀντιφώνησίν του, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος-Σοχοῦ, Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Κοτσώνης, εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας, διότι ἀπό τήν πρώτην στιγμήν τῆς ἐλεύσεώς του εἰς τήν ἐπαρχίαν τοῦ Λαγκαδᾶ ἔδειξε τήν πατρικήν του ἀγάπην καί ἀγκάλιασε ὅλα τα μοναστηριακά ἱδρύματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἑόρτιοι Ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων

Μέ μεγαλοπρέπειαν ξεκίνησε εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης τό τριήμερόν τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τῶν Θεσσαλονικέων ἰσαποστόλων καί Φωτιστῶν τῶν Σλάβων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 9 Μαΐου ἐ.ἔ. ἐτελέσθησαν μέ τήν πρέπουσαν ἐκκλησιαστικήν τάξιν ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην, τά ἐγκαίνια τοῦ Καθολικοῦ του Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Ἀσκοῦ, τό ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου καί τούς Θεσσαλονικεῖς Ἁγίους, οἱ ὁποίοι μέσα ἀπό τό πολύπλευρον ἔργον των ἀφιέρωσαν τήν ζωήν των εἰς τή μετάδοσιν τῶν γραμμάτων καί τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τάς χώρας τῶν Σλάβων.

Εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν, τήν τελετήν τῶν ἐγκαινίων καί τήν Ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακός (Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων) καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Ἀσκοῦ κ. Ἀναστάσιος Σαπλαμίδης, ἐκπρόσωπος τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας τῆς περιοχῆς, ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, καθώς καί πλῆθος πιστῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέφερε εἰς τόν ὑπό ἐγκαινιασμόν Ἱερόν Ναόν τά μαρτυρικά λείψανα καί τά ἐναπέθεσε εἰς τό Ἅγιον Δισκάριον, ἐπί τῆς

Ἁγίας Τραπέζης, συμφώνως πρός τήν ἐκκλησιαστικήν τάξιν τῶν ἐγκαινίων.

Κατόπιν, ἤρχισεν ἡ Ἱερά Ἀγρυπνία μέ τόν Μέγαν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν τῶν Ἐγκαινίων εἰς τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων. Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἠκολούθησεν ὁ Ὄρθρος χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακοῦ, εἰς τό τέλος τοῦ ὁποίου καί μέσα εἰς πανηγυρικήν ἀτμόσφαιραν ἐτελέσθησαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην.

Εἰς τό τέλος τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη εἰς τήν προσωπικότητα τῶν δύο μεγάλων Θεσσαλονικέων Ἁγίων, Κυρίλλου καί Μεθοδίου, οἱ ὁποῖοι ἤλλαξαν τόν κόσμον μεταφέροντες εἰς τάς χώρας τῶν Σλάβων τά γράμματα, τόν πολιτισμόν καί τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁλοκληρώνοντας τήν σύντομον ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τήν χαράν καί τήν συγκίνησίν του, λόγῳ τῶν Ἐγκαινίων πού ἐτελέσθησαν, καί ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνην καί τάς εὐχαριστίας του πρός τόν ἀείμνηστον

γέροντά του, Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κυρόν Παντελεήμονα, διότι ἐκεῖνος ἦτο ὁ ἱδρυτής τοῦ παρόντος Ἡσυχαστηρίου. Κλείνοντας ἀπηύθυνε θερμάς εὐχαριστίας εἰς τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, διότι μέ τήν παρουσίαν των ἐλάμπρυναν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου, εἰς τό ὁποῖον μεταξύ τῶν ἄλλων φυλάσσονται τά Τίμια καί Ἱερά Λείψανα τῶν Ἁγίων ἑπταρίθμων μαθητῶν τῶν Ἁγίων.

Αἱ ἐκδηλώσεις συνεχίσθησαν τήν Πέμπτην 10 Μαΐου μέ τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου εἰς τό Ἱερόν Προσκύνη-

μα διελεύσεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου εἰς τήν περιοχήν Δερβενίου-Λαγυνῶν.

Εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρουσίᾳ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεώς μας, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πρόεδρον, τῆς τοπικῆς κοινότητος Λαγυνῶν κ. Ἀντώνιον Τράκαν, ἐκπροσώπων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καί τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας τῆς περιοχῆς, πολιτιστικῶν συλλόγων τῆς περιοχῆς τοῦ Λαγκαδᾶ, καθώς καί πλήθους πιστῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἰς τήν ὁμιλίαν τοῦ ἐξῆρε τήν προσωπικότητα τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Θεσσαλονικέων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, οἱ ὁποῖοι μέσα ἀπό τό χριστιανικόν διαφωτιστικόν καί ἀποστολικόν ἔργον τους ὑπηρέτησαν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὡδήγησαν εἰς τόν δρόμον τῆς σωτηρίας τούς λαούς τῶν χωρῶν τῶν Σλάβων.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἔλαβε μέρος εἰς τό Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Θεσσαλονίκης, εἰς τό ὁποῖον προεξῆρχεν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος. Ἀξίζει νά σημειωθῇ ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησεν εἰς τόν πανηγυρικόν Ὄρθρον, μετέφερεν ἐκεῖ ἀποτμήματα τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Ἑπταρίθμων Μαθητῶν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἐνῶ παραλλήλως εἰς τήν ὁμιλίαν του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμῶς τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμον, διά τήν τιμητικήν πρόσκλησιν πού τοῦ ἀπηύθυνε προκειμένου νά συμμετάσχῃ εἰς τάς λατρευτικάς ἐκδηλώσεις, ὁμίλησε ἐπικαίρως διά τό πολυσήμαντον ἔργον τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπραγματοποιήθη Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός εἰς τό Καθο-

λικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος – Πέντε Βρύσεων, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Θεολογικοῦ Συμποσίου μέ θέμα: «Μνήμη τῶν Ἰσαποστόλων Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων» εἰς τήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Τάς ἐργασίας τοῦ Θεολογικοῦ Συμποσίου ἄνοιξε ἡ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος» μέ ὕμνους ἀπό τήν ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων, ἐνῶ χαιρετισμούς, ἐναρκτικούς καί ληκτικούς, ἀπηύθυνεν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ἐμπνευστής καί ὀργανωτής τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων.

Ἑόρτιον Χαιρετισμόν-Μήνυμα ἀπέστειλαν ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, διά τοῦ ὁποίου συνεχάρη καί ηὐχήθη πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ὀργανωθεισῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν, ὅπως ἐσημείωσε, εἰς τήν περαιτέρω διάδοσιν τοῦ διαφωτιστικοῦ μηνύματος τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος, διά τοῦ ὁποίου ηὐχήθη τήν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ-Θεολογικοῦ Συμποσίου, καθώς καί ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τάς ἑορτίους ἐκδηλώσεις

πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου καί ἐξέφρασε τάς εὐχάς του διά τήν ἐπιτυχίαν τοῦ Θεολογικοῦ Συμποσίου.

Τό ἐπιστημονικόν τμῆμα τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Συμποσίου «Μνήμη τῶν Ἰσαποστόλων Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων» ἐκάλυψαν ὁ ἐλλογιμώτατος καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ

Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως διά τήν Νόσον τοῦ Alzheimer καί λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης,

μέ θέμα «Ἡ ἀξία τῆς ὑπερβάσεως τοῦ δόγματος τῆς Τριγλωσσίας ἀπό τούς Ἁγίους Κύριλλον καί Μεθόδιον». Ἠκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Ματουρέλι, Θεολόγου καί Μεταπτυχιακοῦ Φοιτητοῦ Βαλκανικῶν Σπουδῶν, μέ θέμα: «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος ὡς ἀφετηρία τοῦ πνευματικοῦ φωτισμοῦ τῶν Ρώσων», καί τοῦ ἐλλογιμωτάτου κ. Κωνσταντίνου Νιχωρίτη, Καθηγητοῦ Βαλκανικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας, μέ θέμα: «Ἡ οἰκουμενική διάστασις τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου καί τό μήνυμά των σήμερον».

Μετά τό πέρας τῶν εἰσηγήσεων, ἠκολούθησε συζήτησις μέ ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυνε τό κοινό καί οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τό Τμῆμα Μετεκπαιδεύσεως Κληρικῶν τῆς Ἀκαδημίας, πρός τούς ὁμιλητάς τοῦ Συμποσίου σχετικάς μέ τά θέματα τά ὁποῖα ἐκεῖνοι ἀνέπτυξαν καί ἐκάλυψαν.

Γεγονότα - Θεϊδήσεις

Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Ἰωακείμ Γ' τοῦ ἀπό Θεσσαλονίκης.

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Συλλειτουργον μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακείων κ.κ. Εἰρηναῖον.

Ἀπό τήν τελετήν τῆς δενδροφυτεύσεως εἰς τό Α' ΕΠΑΛ Λαγκαδᾶ διά τήν παγκόσμιον ἡμέραν Δασοπονίας.

02 / 02 / 2012

Τήν Πέμπτην 2 Φεβρουαρίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

05 / 02 / 2012

Τήν Κυριακήν 5 Φεβρουαρίου 2012, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἔλαβε μέρος εἰς τό Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον, πού ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καί κατόπιν εἰς τό Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Ἰωακείμ Γ' τοῦ ἀπό Θεσσαλονίκης (1874-1878).

07 / 02 / 2012

Τήν Τρίτην 7 Φεβρουαρίου 2012 ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ὅπου καί ἀντήλλαξεν ἀπόψεις μέ τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ.κ. Ἰωάννην, διά συγχρόνους προβληματισμούς, ἐκκλησιαστικοῦ καί κοινωνικοῦ χαρακτῆρος.

09 / 02 / 2012

Ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην ἐπραγματοποίησε τήν 9ην Φεβρουαρίου 2012 ὁ Διοικητής τῆς 34ης ΜΚ Ταξιαρχίας, Ταξίαρχος (ΠΖ) κ. Δήμος Κλειτσίωτης.

12 / 02 / 2012

Τήν Κυριακήν 12 Φεβρουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν.

12 / 02 / 2012

Τήν Κυριακήν 12 Φεβρουαρίου 2012 ἐπραγματοποιήθη ἡ κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης πίτας ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ καί τῶν χορωδιῶν τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ. Ἡ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν εἰς τήν αἴθουσαν «Μυγδονία» τῶν Λουτρῶν-Λαγκαδᾶ.

Ἀπό τήν κατάθεσιν στεφάνου εἰς μνήμην τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ '21.

Ἀπό τήν Α' Σύναξιν Ἀναγνωστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίσκεψις προσκυνητῶν ἀπό τήν Ἱερισσόν Χαλκιδικῆς μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ. Χρυσόστομον Μαϊδώνην.

15 / 02 / 2012

Εἰς τό πλαίσιον τοῦ φιλανθρωπικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί εἰς συνέχειαν τῆς προσπαθείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Ἰωάννου νά βοηθήση τούς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας, διενεμήθησαν, μετά ἀπό ἐντολήν του, αὐθημερόν εἰς ὅλους τούς ἀπόρους ἀδελφούς τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας 2,5 τόνοι τυρί φέτα.

19 / 02 / 2012

Τήν Κυριακήν 19 Φεβρουαρίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

24 / 02 / 2012

Τήν Παρασκευήν 24 Φεβρουαρίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ.κ. Νικηφόρος ἐπραγματοποίησεν ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ὅπου καί ἀντήλλαξεν ἀπόψεις μέ τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ.κ. Ἰωάννην διά συγχρόνους προβληματισμούς, ἐκκλησιαστικοῦ καί κοινωνικοῦ χαρακτῆρος.
Ἰδαιτέρως συνεζήτησαν διά τήν συνεργασίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς "Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεντρώας Ἀφρικῆς μέ τήν Διεθνῆ Ἀκαδημίαν Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν "Οἱ Ἅγ. Κύριλλος καί Μεθόδιος" τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

26 / 02 / 2012

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Συγχωρήσεως καί ἐπί τῇ ἐνάρξῃ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.

29 / 02 / 2012

Τήν Πέμπτην 29 Φεβρουαρίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τήν ἑσπερινήν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

30 / 02 / 2012

Τήν Παρασκευήν, 2 Μαρτίου ἐ.ἔ., ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς Α' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν.

Μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κεντρώας Ἀφρικῆς κ.κ. Νικηφόρον.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ.κ. Ἰακώβου εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Μουσεῖον τῆς Μητροπόλεως.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτου καί τοῦ κ. Δημητρίου Παροζάχου.

07-08 / 03 / 2012

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παραβρέθη εἰς τάς ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τήν δευτέραν ἡμέραν τῆς Ἱεραρχίας πραγματοποιήθησαν αἱ ἐκλογαί δύο νέων βοηθῶν Ἐπισκόπων. Νέος Ἐπίσκοπος Σαλώνων ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης, γενικός διευθυντής τῆς ΕΚΥΟ μέ 48 ψήφους. Νέος Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Μπιζαούρτης, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη μέ 37 ψήφους.

09 / 03 / 2012

Τήν Παρασκευήν, 9 Μαρτίου ἐ.ἔ., ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Λαγκαδᾶ

16 / 03 / 2012

Τήν Παρασκευήν 16 Μαρτίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τήν Γ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν.

18 / 03 / 2012

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου - Λαγυνῶν.

20 / 03 / 2012

Τήν Τρίτην 20 Μαρτίου 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

24 / 03 / 2012

Ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν ἐπραγματοποίησεν ἡ Χριστιανική Φοιτητική Δράσις Θεσσαλονίκης εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην.

28 / 03 / 2012

Τήν Τετάρτην, 28 Μαρτίου ἐ.ἔ., χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐτελέσθη ἡ Προηγιασμένη Θεία Λειτουτουργία τῶν Τιμίων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου-Κρύων Νερῶν.

02 / 04 / 2012

Τήν Δευτέραν 2 Ἀπριλίου 2012, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος, καθώς καί ὁ κ. Δημήτριος Πανοζάχος, Οἰκονομολόγος καί Μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας τῆς Νέας

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τῆς ἐνορίας τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Πεύκων-Θεσσαλονίκης εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολίν μας.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σεβαστείας κ.κ. Δημητρίου.

Ἀπό την Α΄ Σύναξιν Πρεσβυτερῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Δημοκρατίας, ἐπραγματοποίησαν ἐπίσκεψιν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην

03 / 04 / 2012

Τήν Τρίτην, 3 Ἀπριλίου 2012, ἐπεσκέφθη τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑβραϊκῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης κ. Δαβίδ Ναχμία εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

03 / 04 / 2012

Τήν Τρίτην, 3 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ.κ. Δημήτριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπραγματοποίησε προσκυνηματικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

04 / 04 / 2012

Τήν 4ην Ἀπριλίου 2012, ἐπεσκέφθησαν τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην μαθηταί τῆς Α΄ Λυκείου μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διευθυντήν τοῦ 1ου Λυκείου Λαγκαδᾶ κ. Ν. Χράντα.

06 / 04 / 2012

Τήν Παρασκευήν, 6 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐπεσκέφθη τό Γυμνάσιον καί τό Λύκειον-Δρυμοῦ, ὅπου καί εὐχήθηκε εἰς τούς μάθητάς Καλόν Πάσχαν καί Καλήν Ἀνάστασιν καθώς ἐπίσης καί ἐπιτυχίαν εἰς τό κοπιῶδες ἔργον τῶν σπουδῶν των.

07 / 04 / 2012

Τό Σάββατον τοῦ Λαζάρου, 7 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Παντοκράτορος-Μελισσοχωρίου.

19 / 04 / 2012

Τήν Πέμπτην, 19 Ἀπριλίου ἐ.ἔ, παραμονήν τῆς ἑορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα Ζωοδόχου Πηγῆς-Κριθιᾶς, ἐνῷ ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ζωοδόχου Πηγῆς-Λητῆς, ὅπου ἐπίσης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν.

20 / 04 / 2012

Τήν Παρασκευήν, 20 Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ζωοδόχου Πηγῆς-Ἀσκοῦ, ὅπου

Ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τόν ὁμώνυμον Ναόν τῆς Κριθιᾶς.

Ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀπ. Θωμᾶ-Μικρᾶς Βόλβης.

Ἀπό τήν Συνάντησιν μέ τούς μαθητάς τοῦ Γυμνασίου Κολχικοῦ.

καί φυλάσσεται ἡ θαυματουργός εἰκών τῆς Παναγίας τῆς Ἀσκονίτισσας, ἡ μεταφερθεῖσα ἀπό τάς ἀλησμονήτους πατρίδας.

21 / 04 / 2012

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς κ.κ. Ἰωάννης, ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ὁ ὁποίος ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀποστόλου Θωμᾶ-Μεγάλης Βόλβης.

22 / 04 / 2012

Τήν Κυριακήν, 22 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Λαγυνῶν.

22 / 04 / 2012

Εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν καί τήν Λιτανείαν, ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελισσοχωρίου.

23 / 04 / 2012

Τήν Δευτέραν, 4 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Σοχοῦ.

29 / 04 / 2012

Τήν Κυριακήν των Μυροφόρων, 29 Ἀπριλίου 2012, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον εἰς τό τέλος τοῦ ὁποίου καί ἐτελέσθη ἡ Ἱερά Λιτάνευσις εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, τά ὁποῖα ἐπραγματοποιήθησαν τήν Κυριακήν τῶν Μυροφόρων τοῦ ἔτους 1998.

Ἀμέσως μέτά, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συμμετέχων ἐνεργῶς εἰς τήν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀντιδημαρχίας Περιβάλλοντος καί τοῦ Φορέως Διαχειρίσεως τῶν Λιμνῶν Κορωνείας καί Βόλβης, ἀνταπεκρίθη εἰς τό κάλεσμα τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ διά τόν καθαρισμόν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ Μπογδάνα, ὁ ὁποῖος τά τελευταῖα χρόνια ἔχει ὑποστεῖ σοβαροτάτην οἰκολογικήν ὑποβάθμισιν.

Τό ἀπόγευμα καί ὥρα 19:30, εἰς τήν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ Δήμου Σοχοῦ, ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγ. Γεωργίου Σοχοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ἡ ἑορτή Λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ἔγινεν ἀπολογισμός τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καί ἐτονίσθη ἡ κοινωνική διάστασις τοῦ ἔργου της.

Ἀπό τήν Πατριαρχική θεία Λειτουργία
κατά τόν καθιαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου

Μέ τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ.κ. Δημήτριον καί τόν
Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ταλίννης καί πάσης Ἐσθονίας κ.κ. Στέφανον